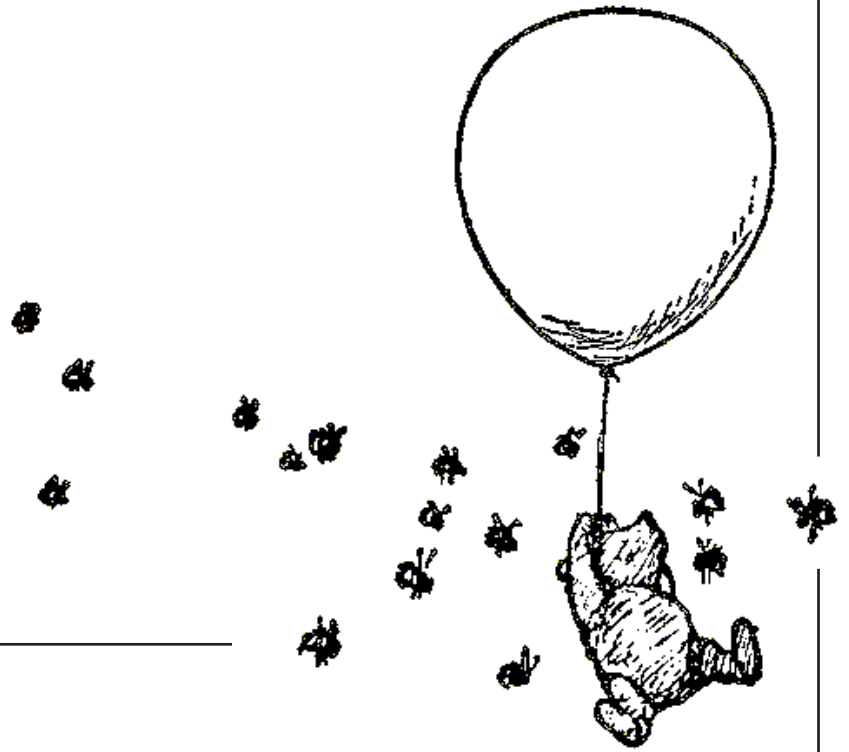

Akademisk Plysbjørn

En receptionsanalyse af Winnie-the-Pooh
i et litteraturkritisk perspektiv

Alberte Bødker

Specialeafhandling 2020

10. semester Historie AAU

Akademisk Plysbjørn

En receptionsanalyse af Winnie-the-Pooh i et litteraturkritisk perspektiv

Aalborg Universitet

10. semester Historie

Afleveringsdato: 16. september 2020

Vejleder: Poul Duedahl

Specialets omfang: 148.191 tegn

Normalsider: 61,7 sider

Alberte Bødker

Studienummer: 20154855

Abstract

The children's book *Winnie-the-Pooh* was first published in 1926 by the British author A. A. Milne. Since then, the book and its sequels have been intertwined with many different fields of literature, both as a literary work and in a cinematic context, through the adaptations by The Walt Disney Company. However, it is strikingly absent in the field of literary criticism, since almost no academic work has been performed and published, about which underlying meaning the books may include.

The inquiry of this thesis consists of an examination of how the books about *Winnie-the-Pooh* have been used since the publication of the first book in 1926, specifically within the realm of literary criticism. Furthermore, it also investigates which historical development the usage of the books in academic work has reflected. This thesis is therefore a reception analysis of the books about *Winnie-the-Pooh* with a focus on a literary critical perspective.

In this thesis four source texts have been selected and studied as to represent the way in which the books about *Winnie-the-Pooh* have been used in literary criticism. The source material is composed of: the book *The Pooh Perplex* from 1964; the article *Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne* from 2000; the book *Postmodern Pooh* from 2001 and the article *The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner* from 2015. The source material expresses a perspective of literary criticism, except for *Pathology in the Hundred Acre Wood*.

The theoretical basis for this thesis consists of two approaches to discourse theory and analysis. One being Norman Fairclough and his critical discourse analysis, including his three-dimensional model of critical discourse analysis. The other theoretical approach used in this thesis is that of Ernesto Laclau and Chantal Mouffes theory of discourse.

This thesis also includes the work of Kenneth B. Kidd through the usage of the book *Freud in Oz, at the Intersections of Psychoanalysis and Children's Literature* from 2011. Furthermore, research about the different strategies that consist within literary criticism will also be included, through the usage the chapter *Oversigt over kritiske skoler* by Ane M. K. Lønneker et al., from the anthology *Litteratur: Introduktion til teori og analyse* by Lasse H. Kjældgaard et al.

The analysis of this thesis uses the first level of Fairclough's three-dimensional model in correlation with the chosen source material, as to examine the textual elements hereof. Furthermore, the source material is examined to determine which strategies within literary criticism they convey. This is followed by a discussion, in which the second and third levels of Fairclough's three-dimensional model is used, as well as Laclau and Mouffes theory of discourse. The objective of this discussion is

to determine the discursive and social practice of the source texts. Furthermore, the discussion seeks to establish which discourse the sources assign themselves to.

The conclusion of this thesis ultimately finds, on the basis of the stated theoretical approach, analysis and discussion, that the source texts all abide by Kidds Poohology discourse, if this discourse is reimagined to involve three or more individual discursive paths. The first of these consists of Kidds own text, which includes a psychoanalytical, but not literary critical, perspective towards the *Winnie-the-Pooh* books. The second path would be Literary Critical Poohology, which is the discourse both *The Pooh Perplex*, *Postmodern Pooh* and *The Survival of a Woman* follow. The third and last path, would be Medical Poohology, which is the discourse of *Pathology in the Hundred Acre Wood*, which consists of a neuro and developmental psychological perspective on the books about *Winnie-the-Pooh*. This conclusion, however, is made with the reservation, that discourses are never constant, and are always changing. Therefore, these results will only work within this paper with these specific sources. This thesis also finds that the sources, in almost unison, operate as reflections of their contemporary time and the evolution of literary criticism.

Indholdsfortegnelse

Abstract	1
Indledning.....	5
Problemformulering	7
Begrebsdefinition	7
<i>Winnie-the-Pooh og Pooh</i>	7
Forskningsoversigt.....	8
<i>Freud in Oz: At the Intersections of Psychoanalysis and Children's Literature af Kenneth B. Kidd</i>	8
<i>Oversigt over kritiske skoler af Ane M. K. Lønneker, Dan Ringgaard, Lilian Munk Rösing, Sara Tandrup og Mads R. Thomsen</i>	13
Teori.....	16
<i>Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursteori</i>	16
<i>Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse</i>	17
Metode	20
Kildepræsentation.....	23
<i>The Pooh Perplex og Postmodern Pooh af Frederick Crews</i>	23
<i>Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne af S. Shea, K. Gordon, A. Hawkins, J. Kawchuk og D. Smith</i>	23
<i>The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner af Ya Long</i>	25
Analyse.....	26
<i>The Pooh Perplex</i>	26
<i>Postmodern Pooh</i>	31
<i>Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne</i>	35
<i>The Survival of a Woman: A feminist approach to Winnie-the-pooh and The House at Pooh Corner</i>	39
Delkonklusion af analysen	43

Diskussion	44
<i>Undersøgelse af den diskursive praksis</i>	<i>44</i>
Delkonklusion af den diskursive praksis	48
<i>Undersøgelse af den sociale praksis</i>	<i>48</i>
Delkonklusion af den sociale praksis	57
Litteraturliste.....	60
<i>Bøger.....</i>	<i>60</i>
<i>Kapitel i antologi</i>	<i>60</i>
<i>Artikler i online tidsskrift.....</i>	<i>60</i>
<i>Hjemmesider.....</i>	<i>61</i>

Indledning

”Hardly anybody knows if those are these or these are those”¹

- *Winnie-the-Pooh*

Er *Winnie-the-Pooh* bøgerne det rene nonsens eller filosofi forklædt som børnebøger? Er Pooh’s udtalelser ulogiske udsagn eller faktisk geniale påfund? Er bøgerne overhovedet uskyldige børnebøger eller er de et udtryk for mørke underliggende psykoanalytiske betydninger? Der er mange spørgsmål som kan stilles i forbindelse med plysbjørnen Pooh, for det kan være svært at placere et værk som *Winnie-the-Pooh*.

Siden den første *Winnie-the-Pooh* bog udkom i 1926 har historierne om den lille bjørn været anvendt på mangfoldig vis. Forfatteren bag, A. A. Milne, skrev fortællingerne gennem leg med sin søn og sønnens legetøj. Bøgerne vandt stor popularitet, både i England og USA, og i 1961 blev rettighederne til *Winnie-the-Pooh* fortællingerne solgt til The Walt Disney Company. Gennem Disney voksede fortællingerne til film, med den første animerede udgave i 1966 og siden da har der eksisteret en vedvarende strøm af film, tv-serier og endda videospil. I dag er fortællingerne fortsat berømte og anerkendte, hvilket blandt andet ses i mængden af film og bøger som ikke blot omhandler *Winnie-the-Pooh*, men også historien bag.² Fortællingerne om *Winnie-the-Pooh* omhandler plysbjørnen af samme navn, en dreng ved navn Christopher Robin samt en række andre legetøjskarakterer, i form af grisen Piglet, kaninen Rabbit, tigeren Tigger, æslet Eeyore, uglen Owl og kænguruerne Kanga og Roo. Bøgerne omhandler en samling korte fortællinger om karakterenes eventyrer, som alle foregår i det fiktive univers The Hundred Acre Wood.³

Winnie-the-Pooh fortællingerne er foruden deres disneyficering også blevet anvendt i mange andre sammenhænge siden 1926 og frem til i dag. De er blandt andet blev anvendt som pædagogiske hjælpemidler til læring, eksempelvis i form af *Winnie ille Pu* af Alexander Lenard. Denne bog er en latinsk oversættelse af den første af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, og blev lavet som et hjælpemiddel til folk, som forsøgte at lære latin, i 1950’erne.⁴ Andre eksempler kan også findes i selvhjælpsserien af

¹ A. A. Milne, *Winnie-the-Pooh* (New York: Lightning Source UK Ltd, 2018) s. 100

² ”How Winnie-the-Pooh Became a Household Name,” konsulteret 8. september 2020, <https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/winnie-pooh-became-household-bear-180967090/>

³ Milne, *Winnie-the-Pooh*.

⁴ Kenneth B. Kidd, *Freud in Oz: At the intersections of Psychoanalysis and Children’s Literature* (University of Minnesota Press, 2011), s. 36.

Roger E. Allen, med bøgerne *Winnie-the-Pooh on Management*, *Winnie-the-Pooh on Problem Solving* og *Winnie-the-Pooh on Success*.⁵ Ligeledes i bogen *The Tao of Pooh*, af Benjamin Hoff, ses Pooh anvendt som et formidlingsværktøj til at forklare essensen af taoisme.⁶ Anvendelserne og genfortællingerne af *Winnie-the-Pooh* bøgerne findes altså i mange forgreninger. Men hvad der imidlertid ikke er blevet undersøgt, i forbindelse med anvendelsen af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, er hvordan, de er blevet anvendt i et litteraturkritisk perspektiv. Det er dette videnshul som vil blive behandlet i dette speciale.

Som det vil blive påvist i specialet, eksisterer der en begrænset mængde eksempler på litteraturkritiske anvendelser af *Winnie-the-Pooh*. Årsagen hertil kan formodes at være en effekt, af en meget central bog indenfor dette område, nemlig *The Pooh Perplex* fra 1964. Som det senere vil blive forklaret, er denne bog, det første eksempel på en litteraturkritisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Særligt interessant ved *The Pooh Perplex* er dog dens satiriske karakter, som medfører at de litteraturkritiske læsninger, som er tilstede deri, fremstår ironiske og som udtryk for hån mod de former for litteraturkritik, som var eksisterende i bogens samtid. Den satiriske karakter udtrykker desuden en opfattelse af, at det er absurd at undersøge børnebøger for underliggende betydning. Som en forsker Kenneth B. Kidd, der er anvendt i specialet, påpeger, er det muligt at denne bog, grundet dens store berømmelse og anerkendte status, i akademiske sammenhænge, har afholdt senere litteraturkritikere fra at give sig i kast med *Winnie-the-Pooh*, af frygt for ikke at ville blive taget alvorligt. Det er derfor yderst interessant og relevant at undersøge de få eksempler der eksisterer på litteraturkritiske læsninger af *Winnie-the-Pooh*, for at finde ud af hvordan de anvender bøgerne og om de giver udtryk for om bogen besidder nogen form for underliggende betydning.

Dette speciale vil således undersøge hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt, siden udgivelsen af den første bog i 1926 og frem til i dag, særligt i en litteraturkritisk kontekst. Undersøgelsen vil blive gjort, for at fastslå hvorvidt bøgerne bliver anvendt i en oprigtig litteraturkritisk kontekst eller om de anvendes som middel til at håne litteraturkritikken, samt opfattelsen af at børnebøger kan besidde underliggende betydning. Derudover vil det, på baggrund af dette fokus, desuden også blive undersøgt, hvorledes de litteraturkritiske anvendelser af bogen er udtryk for en historisk udvikling, særligt i deres litteraturkritiske kontekst. Som repræsentant for dette fokus fungerer specialets problemformulering.

⁵ Kidd, *Freud in Oz*, s. 61.

⁶ Ibid. s. 59.

Problemformulering

Hvordan er *Winnie-the-Pooh* bøgerne af A. A. Milne blevet anvendt, særligt i litteraturkritisk perspektiv, siden udgivelsen af den første bog i 1926? Og hvilken historisk udvikling afspejler denne anvendelse af bøgerne i et litteraturkritisk perspektiv?

Begrebsdefinition

Winnie-the-Pooh og Pooh

Forinden specialets undersøgelse igangsættes, vil det her kort blive klargjort, hvad der menes med frasen *Winnie-the-Pooh* og hvorfor der i specialet anvendes den engelske udgave af både bøgernes titler og karakterernes navne. Med frasen *Winnie-the-Pooh* henvises der til den første bog, som Milne udgav om karakteren af samme navn. Her er derfor tale om den oprindelige bog af A. A. Milne og ikke den disneyficerede udgave af fortællingerne og karakteren, som kaldes *Winnie the Pooh* og som staves uden bindestreger.⁷ Når der imidlertid henvises til både den første udgivne bog, *Winnie-the-Pooh*, og den senere udgivne bog, *The House at Pooh Corner*, vil formuleringen ”*Winnie-the-Pooh* bøgerne”, ”*Winnie-the-Pooh* fortællingerne” eller variationer deraf, blive anvendt. Hvis der imidlertid henvises til karakteren *Winnie-the-Pooh*, vil denne blot blive omtalt som Pooh, for at der kan skelnes mellem titlen på den første bog og karakteren. Valget om at anvende den engelske udgave af både bøgernes titler og karakterernes navne i specialet, skyldes at både en af de udvalgte forskningstekster og alle de udvalgte kilder er engelsksprogede og dermed citerer bøgerne med deres engelske titler og navne. Således gøres omtalen af både forskeren og kilderne mere overskueligt, ved at specialet anvender de samme navne og titler. I den forbindelse bør det påpeges, at specialet på intet tidspunkt beskæftiger sig med danske oversættelser af *Winnie-the-Pooh* bøgerne.

⁷ Milne, *Winnie-the-Pooh*, s. 162.

Forskningsoversigt

I dette afsnit vil specialets forskning blive præsenteret, for senere at blive inddraget i specialets diskussion. Afsnittet vil først beskæftige sig med bogen *Freud in Oz: At the Intersections of Psychoanalysis and Children's Literature* og derefter kapitlet *Oversigt over kritiske skoler* fra antologien *Litteratur: Introduktion til teori og analyse*.

***Freud in Oz: At the Intersections of Psychoanalysis and Children's Literature* af Kenneth B. Kidd**

Freud in Oz: At the Intersections of Psychoanalysis and Children's Literature blev udgivet i 2011 af Kenneth B. Kidd, som er professor i engelsk ved University of Florida.⁸ Kidds arbejde i denne bog har fokus på en kortlægning, af det historiske og samtidige forhold mellem børnelitteratur og psykoanalyse.⁹ Han beskæftiger sig herigennem med en række klassiske eksempler på børnelitteratur, som eksempelvis *Peter Pan*, *The Wonderful Wizard of Oz* og *Winnie-the-Pooh*.¹⁰

En stor del af bogens fokus er tildelt *Winnie-the-Pooh* bøgerne, hvor Kidd undersøger den diskursive fremstilling af bøgerne, og identificerer den overordnede diskurs herfor. Denne diskurs kalder Kidd for Poohology. Begrebet Poohology anvendes af Kidd til at vise, hvordan internaliseringen af det barnlige hos den voksne, har forvandlet *Winnie-the-Pooh* bøgerne, fra blot at være børnebøger til at være bøger for både børn og voksne.¹¹

Ifølge Kidd er børnelitteratur og Sigmund Freuds arbejde forbundet.¹² Psykoanalysens fokus på børnelitteratur opstod i kølvandet på dens undersøgelser af eventyrge-
ren, men børnelitteratur blev, ifølge Kidd, først for alvor anvendt i et psykoanalytisk perspektiv i engelske studier i 1970'erne. Kidd påpeger dog at der efterfølgende kom en yderligere stigning i mængden af psykoanalytiske læsninger af børnelitteratur i 1980'erne og 1990'erne.¹³

Kidd mener desuden at arbejde med børnelitteratur og psykoanalyse kan inddeles i fire kategorier. 1) Dem der bruger psykoanalyse til at forklare og fortolke børnelitteratur og dens funktion, 2) dem der bruger børnelitteratur til at forklare psykoanalyse, 3) dem der forklarer hvordan børnelitteratur hjælper børn psykologisk og 4) dem der laver en historisk inddeling af forholdet mellem børnelitteratur og psykoanalyse. Hertil påpeger Kidd, at langt størstedelen af litteraturen indenfor feltet

⁸ "Kenneth Kidd," konsulteret 15. juli 2020, <https://english.ufl.edu/kenneth-kidd/>

⁹ Kidd, *Freud in Oz*, s. viii.

¹⁰ Ibid, s. xxiv-xxv.

¹¹ Ibid, s. xxiv.

¹² Ibid, s. viii.

¹³ Ibid, s. xii.

børnelitteratur og psykoanalyse, befinder sig i den første kategori.¹⁴ Han placerer dog selv sin egen bog, indenfor den fjerde kategori,¹⁵ og beskriver yderligere sit arbejde som udtryk for traditionel kulturhistorie.¹⁶

Med begrebet Poohology, henviser Kidd til hele den udvikling, som *Winnie-the-Pooh* bøgerne og karakteren Pooh har gennemgået, siden Milne udgav den først af bøgerne i 1926. Kidd henviser ikke blot til, hvad Milne efterfølgende udgav om Pooh, men til alle de anvendelser og den omtale som bøgerne har oplevet. Han præsenterer en række eksempler herpå i form af pædagogiske lærebøger som bruger Pooh til at formidle kompliceret information, Disneys filmadaptationer og merchandise, samt artikler og akademiske tekster som diskuterer *Winnie-the-Pooh*. Alle disse er, ifølge Kidd, udtryk for Poohology.¹⁷ Men mens andre litterære karakterer eller fortællinger ligeledes har været anvendt, genopfundet og diskuteret, mener Kidd at der er noget helt særligt ved, hvordan lige netop *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt:

”That is, while case writing about *Peter Pan* or *Alice* or *The Wonderful Wizard of Oz* shows some fidelity to those source texts, Poohology often looks a great deal like *Pooh*, quoting extensively from Milne as well as adopting his playful, minimalist style. Poohology is the playful repetition and interpretation of source text.”¹⁸

Kidd mener altså, at Poohology efterligner Milnes skrivestil og at det er en form for efterligning af de originale bøger. Derudover mener han også, at Poohology er en form for populær psykologi, børneanalyse, litteraturkritik samt teori, og tilføjer, at de der bruger *Winnie-the-Pooh* bøgerne i sådant arbejde, er personer som efterlever Milnes tradition, for at være overgiven, men samtidig også vis.¹⁹

Kidd gennemgår hvad han mener er de bedste eksempler på Poohology og inddrager dem som anvender elementer fra psykoanalyse i sin undersøgelse. En af disse tekster er *What difference has theory made? From Freud to Adam Phillips*²⁰ fra 2005, af Michael Payne.²¹ Som Kidd selv påpeger, er det begrænset hvor meget Payne inddrager *Winnie-the-Pooh* i sit arbejde,²² men han bruger under alle omstændigheder bogen som en referenceramme til sin undersøgelse. Fra bogen citerer Payne

¹⁴ Ibid, s. xiv.

¹⁵ Ibid, s. xvii.

¹⁶ Ibid, s. xx.

¹⁷ Ibid, s. 36.

¹⁸ Ibid.

¹⁹ Ibid, s. 37-38.

²⁰ Ibid, s. 264.

²¹ Ibid, s. 35.

²² Ibid, s. 36-37.

kapitlet hvor Kanga og Roo ankommer til skoven og de resterende karakterer diskuterer, hvem de er og hvor de kommer fra. Payne laver en forbindelse mellem Freuds *The Sexual Theories of Children* fra 1908 og dette tekststykke, og argumenterer for, at samtalen mellem Pooh, Rabbit og Piglet, er udtryk for børns interesse i seksualitet og i forskellen mellem hankøn og hunkøn.²³ Kidd mener at Payne, ved at lave denne forbindelse mellem *Winnie-the-Pooh* og Freuds arbejde, understreger sammenhængen mellem psykoanalyse og børnelitteratur.²⁴

Paynes arbejde er, ifølge Kidd, blot et af mange eksempler på, hvordan *Winnie-the-Pooh* altid har været bundet op omkring en psykoanalytisk og pop-psykologisk diskurs. Kidd forklarer dette med, at *Winnie-the-Pooh* bøgerne skabte psykologisk interesse i 1920'erne, eftersom børneanalyse netop her var ved at blive udviklet. Her understreger han dog, at der ikke var tale om at børneanalytikere anvendte *Winnie-the-Pooh* bøgerne i psykoanalytiske undersøgelser, men i stedet at bogen udtrykte den samme interesse, som psykologien i denne tid havde for børn og barn-voksen interaktion.²⁵ Hertil hævder Kidd desuden, at *Winnie-the-Pooh* bøgerne, i hans optik, opnåede så stor popularitet som de gjorde, fordi de netop stemte så godt overens med børneanalyse.²⁶

Den første gang *Winnie-the-Pooh* bøgerne direkte indgår i et psykoanalytisk arbejde, er i Donald W. Winnicotts *Playing and Reality* fra 1971.²⁷ Her er dog vel og mærke blot tale om to meget korte referencer til bogen, som Kidd også selv påpeger. Winnicott anvender altså ikke *Winnie-the-Pooh* bøgerne i sit arbejde, men henviser blot til dem, med anerkendelse for deres betydning i børns opvækst, hvormed Kidd udleder følgende: "The lesson here is not only that Winnicott and Piaget have useful things to say about play and child development, but also that authors like Milne and Miller do too, and have often gotten there first."²⁸ Kidd tilføjer i forbindelse med Winnicott, at han vel og mærke ikke er en "Pooholog", eftersom han ikke indgår i diskursen i omtalen af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, fordi han ikke inddrager bøgerne på anden måde, end blot at henvise til dem. Alligevel mener Kidd, at Winnicott rummer stilen i Poohology, ved netop at have fokus på legen hos børn.²⁹

Poohology tenderer, ifølge Kidd, ofte mod anti-intellektualisme, eller mod en form for hån af skolastik, dog stadig i et legende sprog efter Milnes tradition.³⁰ Et eksempel som Kidd inddrager i sin bog, er Frederick C. Crews satire af litteraturkritikken, *The Pooh Perplex*, fra 1964. Kidd mener, at denne bog er det første rigtige eksempel på Poohology. Crews var en amerikansk litteraturkritiker og

²³ Ibid, s. 35-36.

²⁴ Ibid, s. 36.

²⁵ Ibid, s. 37.

²⁶ Ibid.

²⁷ Ibid, s. 49-50.

²⁸ Ibid, s. 51.

²⁹ Ibid, s. 51-52.

³⁰ Ibid, s. 54.

Kidd beskriver hvordan bogen udstiller litteraturkritikken og gør grin med de kritiske skoler, som var fremherskende i 1960'erne.³¹ Det vil blive beskrevet i kildepræsentationen for *The Pooh Perplex* at bogen er satirisk i den forstand, at den består af en række kapitler, som er skrevet af Crews, men som præsenteres, som værende skrevet af en række fiktive forfattere. Kidd beskæftiger sig imidlertid blot med to af Crews kapitler fra *The Pooh Perplex*, da disse to anvender en psykoanalytisk vinkel på *Winnie-the-Pooh* bøgerne. De to kapitler er *Poisoned Paradise: The Underside of Pooh* af den fiktive forfatter Myron Masterson og *A. A. Milne's Honey-Balloon-Pit-Gun-Tail-Bathtub Complex* (Vil fremefter blive henvist til som *Honey-Balloon Complex*) af den ligeledes fiktive forfatter Karl Anschauung. I det første af kapitlerne, *Poisoned Paradise*, læser Kidd teksten, som et udtryk for en homoerotisk flugt fra det heteroseksuelle samfund. Kidd beskriver at "forfatteren", Masterson, indser, at der er en mangfoldig perversitet tilstede i alle børnebøger, men hæfter sig ved, at denne perversitet i forvejen er noget som alle har lagret i deres underbevidsthed. Et af Mastersons efterfølgende analysepunkter er, at *Winnie-the-Pooh* handler om karakteren Christopher Robins tab af sin mor, og at dette tab bliver symboliseret, benægtet og homoerotisk kompenseret for, gennem de forskellige historier i bogen.³² I det andet af kapitlerne, *Honey-Balloon Complex*, beskriver Kidd hvordan "forfatteren" Anschauung vurderer Milnes bog, som et udtryk for en fobi for bjørne og at Milne burde have modtaget behandling for denne fobi.³³ Kidd understreger Crews brug af humor i sin bog og argumenter for, at Crews fik implementeret en ironisk og komisk vinkel på al senere litteraturkritik af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Yderligere vurderer han også, at der af denne grund, næsten ikke er forekommet nogle kritiske fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, i kølvandet af *The Pooh Perplex*.³⁴

Humor er central i *The Pooh Perplex*, mener Kidd, og han påpeger, at brugen af den er med til at udtrykke Crews ambivalente forhold til psykoanalysen i hans forfatterskab.³⁵ Med inddragelse af en kritiker, ved navn Jan Susina, åbner Kidd for en diskussion, om hvorvidt Crews, med sine to satiriske bøger med afsæt i *Winnie-the-Pooh*, søger at afsløre fejlene i litteraturkritisk arbejde, ved at anvende dets termer og metoder på en børnebog. Altså ved at anvende litteraturkritik på *Winnie-the-Pooh* bøgerne, fremstår arbejdet pludseligt som absurd, fordi det er en børnebog. Kidd mener, at Crews arbejde både modarbejder videnskabelige studier af Milnes forfatterskab og samtidig skaber fundamentet for Poohology.³⁶ Han sætter yderligere Crews satiriske tilgang op overfor Paynes

³¹ Ibid, s. 55.

³² Ibid, s. 55-56.

³³ Ibid, s. 56.

³⁴ Ibid.

³⁵ Ibid, s. 56-57.

³⁶ Ibid, s. 57.

oprigtige fortolkning af *Winnie-the-Pooh* og understreger, at Crews anvender bøgerne, til at understrege hvor pedantisk førstegenerationen af psykoanalytiske studier var.³⁷

Det bør desuden nævnes, at Kidd påpeger, at Crews udgav en opfølger til *The Pooh Perplex* i 2001, kaldet *Postmodern Pooh*, men at Kidd ikke inddrager denne bog i sit arbejde. I stedet nævner han blot dens eksistens³⁸ og citerer den en enkelt gang.³⁹ Det kan derfra tolkes, at Kidd anser *Postmodern Pooh* for også at være et udtryk for Poohology, men at han ikke har lavet nogen yderligere undersøgelse af denne bog, da han blot har set den som en forlængelse af Crews poohologiske udtryk.

Efter gennemgangen af Crews arbejde, inddrager Kidd Benjamin Hoff's bog *The Tao of Pooh* og efterfølgeren *The Te of Piglet*.⁴⁰ Disse bøger anvender, ifølge Kidd, *Winnie-the-Pooh* bøgerne til at forklare taoisme og argumenterer desuden for at karakteren Pooh er taoist.⁴¹ Kidd påpeger at Hoff, ligesom Crews, udtrykker en hån af skolastik og ønsker i stedet at hylde ikke-akademikere.⁴² Formålet med Hoff's bøger, beskriver han selv på følgende måde: "That it would, it seemed to me, release Taoist wisdom from the grip of the Overacademics and restore to it the childlike awareness and sense of humor that they had taken away."⁴³ Altså at gøre taoisme tilgængeligt for den almene befolkning og ikke kun lade det være noget som "overakademikere" beskæftiger sig med.⁴⁴ Kidd beskriver hvordan Hoff's bog, siden dens udgivelse, er blevet kritiseret af "overakademikere", for at være "popular fluff", kulturelt tyveri og spirituel kolonisme. Yderligere beskriver Kidd, hvordan Hoff, ifølge andre kritikere, har ændret taoismen fra at være en kompleks, kulturel og religiøs tradition til noget nemt, transportabelt og individualistisk spirituelt. *Winnie-the-Pooh* bøgerne er i denne forbindelse, mener Kidd, blevet et udtryk for idealbilledet af taoisme og en skamløs amerikansk tilegnelse af filosofien.⁴⁵

I forlængelse af denne tråd argumenterer Kidd for, at Pooh yderligere er blevet brugt i lignende ikke-akademisk litteratur, og inddrager eksempler fra selvhjælpsbøgerne *Winnie-the-Pooh on Management*, *Winnie-the-Pooh on Problem Solving* og *Winnie-the-Pooh on Success*. Han ser disse bøger som vidner om, at Poohology kan og har udviklet sig i mange retninger.

Kidd afrunder sit arbejde om *Winnie-the-Pooh* bøgerne, med at konstatere, at Milnes bøger ikke blot er børnebøger, men også en mild form for psykoanalyse. Dernæst konkluderer han, at enhver form for Poohology, har en tendens til at være legende. Dermed mener han at "poohologer" ikke blot

³⁷ Ibid, s. 58.

³⁸ Ibid.

³⁹ Ibid, s. 35.

⁴⁰ Ibid, s. 59.

⁴¹ Ibid, s. 60.

⁴² Ibid, s. 59.

⁴³ Citeret efter: Kidd, *Freud in Oz*, s. 60.

⁴⁴ Kidd, *Freud in Oz*, s. 60.

⁴⁵ Ibid, s. 61.

læser *Winnie-the-Pooh* bøgerne, men i stedet selv bliver som Pooh, ved at absorbere og efterligne fortællingernes lektioner og skrivestil.⁴⁶

***Oversigt over kritiske skoler* af Ane M. K. Lønneker, Dan Ringgaard, Lilian Munk Rösing, Sara Tandrup og Mads R. Thomsen**

I antologien *Litteratur: Introduktion til teori og analyse*⁴⁷ har tre af bogens forfattere og yderligere to supplerende forfattere, skrevet kapitlet *Oversigt over kritiske skoler*. Dette kapitel er en gennemgang af de kritiske skoler, indenfor litteraturkritikken og deres historiske kontekst. Kapitlet fungerer som en oversigt, der skal supplere bogens yderligere kapitler om litterær teori og analyse, men kan også anvendes som en opstilling for den historiske udvikling af litteraturkritikken. Kapitlet er inddelt i individuelle afsnit, som hver beskæftiger sig med en litteraturkritisk retning. Hvert af disse afsnit er skrevet af en eller flere af de fem forfattere, men det er ikke alle afsnittene i kapitlet, som vil indgå i dette forskningsafsnit. I stedet er afsnittene dekonstruktion, litteratursociologi, nyhistorisme, psykoanalyse, feministisk litteraturkritik, queer-teori, marxisme og ideologikritik samt postkolonial teori blevet udvalgt. Forfatterne bag disse afsnit er Ane M. K. Lønneker og Sara Tandrup, som begge er Ph.d.-stipendiater i Litteraturhistorie ved Aarhus Universitet, samt Lilian Munk Rösing, som er lektor ved Kunst og Kunstvidenskab ved Københavns Universitet.⁴⁸

Det første afsnit omhandler dekonstruktion og er skrevet af Lønneker. Ifølge Lønneker opstod dekonstruktionen som sprogfilosofi og litteraturteori i Frankrig og USA i slutningen af 1960'erne. Ophavsmanden bag er den franske filosof Jacques Derrida. Dekonstruktion er en kritik af binære og hierarkiske modsætninger, eksempelvis ånd og krop, som Derrida opfattede som undertrykkende magthierarkier, der hindrer betydningens frie spil. Hos de amerikanske tilhængere af dekonstruktionen anses det litterære sprog i sig selv som det dekonstruktive. Hvormed man har den opfattelse, at dekonstruktion ikke er en analysemetode, men i stedet en forhåndsbetingelse der kan iagttages i teksten.⁴⁹

I det efterfølgende afsnit beskrives litteratursociologi af Lønneker, som en disciplin der beskæftiger sig med dynamikken mellem litteratur og samfund. Indenfor litteratursociologi skal teksten betragtes, som et led i et bredt samfundsmæssigt netværk. Retningen blev internationalt anerkendt i 1960'erne og den beskæftiger sig ofte med samspillet mellem de værkinterne strategier og de

⁴⁶ Ibid, s. 63.

⁴⁷ Ane M. K. Lønneker et al., "Oversigt over kritiske skoler", i *Litteratur: Introduktion til teori og analyse*, red. Lasse H. Kjældgaard et al. (Aarhus: Aarhus Universitetsforlag, 2016).

⁴⁸ Lønneker et al., "Oversigt over kritiske skoler", s. 481-482.

⁴⁹ Ibid, s. 435.

værkeksterne betingelser for litteraturen. Litteratursociologien har desuden sin oprindelse i blandt andet marxistisk litteraturkritik.⁵⁰

Nyhistorisme beskrives af Tandrup i det tredje afsnit, som en litteraturkritisk retning, der kom frem i 1980'erne og som er udtryk for en videreudvikling af marxistiske læsestrategier. Indenfor nyhistorisme anses tekster for at være historiske dokumenter, som bliver skabt af bestemte sociale, kulturelle og politiske omstændigheder. Nyhistorisme går imod dekonstruktionen fordi den netop betragter teksten ud fra dens historiske kontekst.⁵¹

Lønneker beskriver i det næste afsnit, hvordan psykoanalysen blev skabt af Sigmund Freud og hvordan den blev grundlagt som en analytisk praksis omkring år 1900. I den psykoanalytiske teori og litteraturkritik, står Freuds psykoanalyse og teori central, heriblandt særligt det ubevidste og den infantile seksualitet. Psykoanalytiske begreber er ofte blevet brugt i litteraturkritikken, som et vokabular i studiet af det litterære sprog. Andre skoler indenfor litteraturkritikken, blandt andet feminismen, har adopteret aspekter fra psykoanalysens tolkningspraksis.⁵²

Den feministiske litteraturkritik er, ifølge både Tandrup og Rösing, en retning der er skabt ud fra en antagelse af, at kønnet både er med til at strukturere litterære tekster og omvendt bliver konstrueret af litterære tekster. Feministisk litteraturkritik beskæftiger sig imidlertid ikke kun med forestillinger om kvinden, men også om køn, relationen mellem køn og sammenhængen mellem køn og andre forskelsmarkører. Retningen kan, ifølge Tandrup og Rösing, ikke defineres som en analysemetode, men i stedet som en grundlæggende optik. I en historisk kontekst, skriver Tandrup og Rösing, at retningen kom frem i 1970'erne, og at den har udviklet sine metoder i takt med den generelle litteraturteori. I 1980'erne var særligt to traditioner indenfor feministisk litteraturkritik dominerende: gyno-kritik og *écriture féminine*. Gyno-kritik er en angloamerikansk, kulturel og historisk orienteret tradition, mens *écriture féminine* er fransk og sprogorienteret. Fælles for disse to traditioner er deres fokus på kvindens særegenhed, hvilket de, ifølge Tandrup og Rösing, senere er blevet kritiseret for, da det udtrykker en forskelsbehandling, som fastholder kvinders litteratur som afvigende. Som brud på begge disse traditioner kom postfeminismen, som vandt frem i 1990'erne med Judith Butler. H bliver der i stedet lagt fokus på det performative kønsbegreb. Postfeminismen har desuden haft stor indflydelse på udviklingen af queer-teori.⁵³

Queer-teori er det efterfølgende afsnit, som er skrevet af Lønneker. Ifølge Lønneker "betegner [queer-teori] et teoretisk perspektiv i kønskritikken, som kritiserer kulturelle konstruktioner af

⁵⁰ Ibid, s. 436-437.

⁵¹ Ibid, s. 437-438.

⁵² Ibid, s. 440-441.

⁵³ Ibid, s. 441-442.

heteroseksuel normativitet.”⁵⁴ Queer-teori opstod i starten af 1990’erne, som reaktion på sociale bevægelser og debatter om homoseksuelles politiske projekter. Det var dog, ifølge Lønneker, først senere at begrebet blev bredere etableret, som en teori om den historiske, kulturelle og diskursive konstruktion af køn, krop og seksualitet, som nu har vægt på en kritik af heteroseksuel sexism. Lønneker beskriver hvorledes det var Butler, der etablerede queer kategorien som teori, og hvordan kønnet hos hende er performativt, i den forstand at kønsidentitet er en konstruktion, der etableres og vedholdes gennem ritualer og benævnelse. Det var dog ikke Judith Butler men i stedet Eve Kosofsky Sedgwick, der etablerede queer-teori som en egentlig læsestrategi.⁵⁵

Det andet sidste afsnit omhandler marxisme og ideologikritik og er skrevet af Tandrup. Marxistisk litteraturkritik beskrives af hende, som en retning der forholder sig til den litterære tekst i dens historiske og sociale kontekst. Her betragtes den litterære tekst som en del af overbygningen, i Karl Marxs fremstilling af sammenhængen mellem et samfunds basis og overbygning. Den litterære tekst betragtes således, som værende bestemt af sociale og økonomiske forhold. Teksten anses her for, at være et udtryk for værdier og holdninger i samfundet, frem for et selvstændigt æstetisk udtryk. I Danmark slog den marxistiske tilgang igennem i 1960’erne, i form af ideologikritikken og var dominerende frem til 1980.⁵⁶

Det sidste afsnit er skrevet af Lønneker og beskæftiger sig med postkolonial teori. Postkolonial teori, såvel som postkolonisme, forbindes, ifølge Lønneker, ofte med teorier og analysemetoder der har afsæt i sociologien og kritisk teori, som vandt frem i 1980’erne. Postkolonialteori kan både bruges om analyser af litteratur fra forhenværende kolonier, hvor kolonimagtens aftryk kan spores i det litterære værk, og om bredere teoretiske diskurser, der beskæftiger sig med litteraturens sammenhæng med konsekvenserne af den europæiske imperialism og kolonialisme. I denne tradition bliver eksempelvis orientalismen anset for at udøve dominans gennem institutionelle litterære instanser som derved udgør et selvbekræftende system, der immuniserer sig overfor kritik.⁵⁷

⁵⁴ Ibid, s. 442.

⁵⁵ Ibid, s. 442.

⁵⁶ Ibid, s. 442-443.

⁵⁷ Ibid, s. 443-444.

Teori

Specialet vil anvende både Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursteori og Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse, som vil blive anvendt i denne opgave, til at undersøge hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt, i særligt et litteraturkritisk perspektiv. I dette teoriafsnit vil først Laclau og Mouffes diskursteori blive præsenteret og derefter Faircloughs kritiske diskursanalyse. Det litterære bagland for både Laclau og Mouffes diskursteori og Faircloughs kritiske diskursanalyse, findes i bogen *Discourse Analysis as Theory and Method* af Marianne Jørgensen og Louise Phillips,⁵⁸ som det også senere vil blive beskrevet i metodeafsnittet.

Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursteori

Laclau og Mouffes diskursteori, bygger på den poststrukturalistiske opfattelse af, at på grund af sprogets ustabilitet, kan forståelse og derigennem diskurser, aldrig være fastlåste. Derimod mener Laclau og Mouffe, at diskurser altid kan ændres, når de møder andre diskurser. Dette kaldes for *diskursiv kamp*, eftersom de forskellige diskurser kan betragtes som værende ”i krig” med hinanden, om at opnå den dominerende position.⁵⁹

Laclau og Mouffe har til deres diskursteori udviklet en række begreber, som analytikere kan anvende, til at undersøge relationen mellem forskellige diskurser. Af disse begreber vil følgende blive anvendt i specialets diskussion: nodalpunkter, momenter, elementer, det diskursive felt, lukning, og flydende betegnere.

Momenter er alle tegn som er tilstede i en diskurs, mens et nodalpunkt er et særligt tegn som andre tegn placerer sig efter. Eksempelvis kan ordet ’krop’ fungere som et nodalpunkt i en medicinsk diskurs, hvortil ordene ’symptomer’, ’væv’ og ’skalpel’ er momenter der kan placere sig efter nodalpunktet krop. På denne måde bliver ordene forbundet med hinanden i en diskurs og deres ellers alternative betydning bliver lagt væk.⁶⁰ Et tegn, eller moment, som ikke indgår i en diskurs, kaldes et element, da det endnu ikke er blevet bundet til noget nodalpunkt. I diskurser bliver elementer altså lavet om til momenter, fordi de bliver tvunget til at holde sig til én bestemt betydning, da de kommer i en relation med andre momenter og et nodalpunkt.⁶¹ De alternative betydninger, som tegn kan rumme, når de er elementer, bliver sorteret fra, til fordel for den betydning der passer i det diskursive felt, når elementet bliver til et moment. De alternative betydninger bliver samlet i det, som Laclau og

⁵⁸ Marianne W. Jørgensen og Louise Phillips, *Discourse Analysis as Theory and Method*, (SAGE Publications, 2002), s. vii.

⁵⁹ Jørgensen og Phillips, *Discourse Analysis*, s. 6-7.

⁶⁰ Jørgensen og Phillips, *Discourse Analysis*, s. 26-27.

⁶¹ Ibid, s. 27-28.

Mouffe kalder det diskursive felt.⁶² Fastlåsningsen der sker, når elementer bliver til momenter, kaldes for lukning, hvormed en diskurs kan betragtes som en midlertidig fastfrysning i elementernes betydningsmuligheder.⁶³ Men hertil bør det påpeges at diskurser, som bekendt, ifølge Laclau og Mouffe, konstant er i forandring og lukninger er derfor altid kun midlertidige.⁶⁴ Elementers ændring til momenter sker, når der etableres en relation mellem elementer, hvilket kaldes for artikulation. Ved det tidligere eksempel, med ordet 'krop', eksisterede ordet i en medicinsk diskurs, men hvis det i stedet bliver sat sammen med ordet 'sjæl', vil det derimod indgå i en spirituel diskurs.⁶⁵ Hermed bliver det også fastslået at et ord, et tegn, kan være både et nodalpunkt og et moment. Netop et sådant tegn, der kan have flere betydning og som kan blive sat i flere forskellige diskurser, kaldes for en flydende betegner. En flydende betegner er dermed noget, der eksisterer i striden mellem forskellige diskurser, hvormed eksempelvis ordet krop både fungerer som et nodalpunkt i en medicinsk diskurs men også som en flydende betegner mellem den medicinske diskurs og andre diskurser.⁶⁶

Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse

Mens Laclau og Mouffe opstiller en række begreber til arbejde med diskurser, som analytikeren kan anvende på adskillelige måder, så præsenterer Norman Fairclough derimod sin tredimensionelle analysemodel, som tilbyder et konkret mønster, der kan følges i en diskursanalyse.⁶⁷ Jørgensen og Phillips understreger dog imidlertid, at det ikke er nødvendigt at bruge alle modellens elementer, eller at anvende netop den rækkefølge af elementerne, som Fairclough har præsenteret.⁶⁸

Faircloughs model er blot en af mange indenfor kritisk diskursanalyse, men hans arbejde er det mest anvendte og derfor det som Jørgensen og Phillips har dedikeret mest fokus til.⁶⁹ Helt centralt hos Fairclough er hans opfattelse af, at diskurs er en betydningsfuld social praksis som både reproducerer og ændrer viden, identiteter og sociale relationer, men som samtidig også er skabt af andre sociale praksisser og strukturer.⁷⁰ Diskurser er altså både skabt af den sociale verden og er med til at skabe den sociale verden.⁷¹

⁶² Ibid, s. 27.

⁶³ Ibid, s. 28.

⁶⁴ Ibid.

⁶⁵ Ibid.

⁶⁶ Ibid, s. 28-29.

⁶⁷ Ibid, s. 70.

⁶⁸ Ibid, s. 76.

⁶⁹ Ibid, s. 60.

⁷⁰ Ibid, s. 65.

⁷¹ Ibid, s. 61.

Generelt for kritisk diskursanalyse, og ikke blot Faircloughs arbejde, er at det aldrig er politisk neutralt. Diskursive handlinger anses, i kritisk diskursanalyse, for at være sociale elementer der er med til at skabe den sociale verden og værende med til at skabe og reproducere ulige magtforhold mellem sociale grupper, hvad enten det er mellem klasser, mænd og kvinder eller forskellige etniciteter. En sådan udvikling kaldes for ideologisk effekt. Formålet med kritisk diskursanalyse er at ”afsløre” de diskursive handlinger, som er med til at holde den sociale verden ved lige. Den stræber efter at skabe social ligestilling.⁷²

Fairclough mener at tekstanalyse er det centrale element i arbejdet med diskurser, men understreger samtidig også, at udelukkende tekstanalyse ikke er tilstrækkeligt. I sin tredimensionelle model, forsøger han at forene tekstanalyse med makrosociologisk analyse og mikro-sociologisk tradition indenfor sociologien, for netop også at have fokus på det sociale aspekt i diskurserne.⁷³

Fairclough præsenterer to begreber, som er vigtige at anvende i en kritisk diskursanalyse: den kommunikative begivenhed (et eksempel på brug af sproget, så som artikler, film eller interviews) og den diskursive orden (summen af de diskurstyper der er tilstede indenfor samme institution eller sociale domæne).⁷⁴ Enhver brug af sprog er altså en kommunikativ begivenhed, og sådanne består af tre planer: det er en tekst, det er en diskursiv handling og det er en social handling. Det er disse tre dimensioner som danner grundlaget for Faircloughs tredimensionelle analysemodel. Heri skal man i en kritisk diskursanalyse både se på 1) teksten (de lingvistiske elementer i teksten), 2) den diskursive praksis (elementer der påvirker produktionen og modtagelsen af teksten) og 3) den sociale praksis (den sociale sammenhæng som teksten eksisterer i).⁷⁵

Til analysen af teksten, som er det første punkt i modellen, har Fairclough udvalgt en række tekstanalytiske termer, som man kan undersøge. Disse er tekstens sprogbrug eller ordvalg, grammatik og etos.⁷⁶ Indenfor den grammatiske undersøgelse af teksten er der særligt et begreb, som er relevante at anvende: modalitet. Modalitet bruges til at undersøge graden af tekstens ytringer og kan påvirke den diskursive konstruktion af både sociale relationer, viden og meningssystemer.⁷⁷ Et yderligere begreb, som er relevant at anvende i denne forbindelse af hedges. En ”hedge” er når en sætnings påstand modereres, og dermed udtrykker enten høj eller lav affinitet.⁷⁸ Med andre ord kan man sige, at hedges er at ”trække i land”, på det som man har ytret.

⁷² Ibid, s. 61-64.

⁷³ Ibid, s. 65-66.

⁷⁴ Ibid, s. 67.

⁷⁵ Ibid, s. 67-68.

⁷⁶ Ibid, s. 83.

⁷⁷ Ibid, s. 83-84.

⁷⁸ Ibid, s. 84.

I analysen af den diskursive praksis, som er det midterste punkt i den tredimensionelle model, skal det undersøges, hvordan teksten er produceret og hvordan den er blevet konsumeret. Dette kan gøres gennem flere tilgange, men den tilgang som vil blive anvendt i dette speciale, udføres ved at tage lingvistisk udgangspunkt i de konkrete tekster og identificere hvilke diskurser de trækker på. Her undersøges teksterne altså for om de besidder interdiskursivitet, altså om de trækker på elementer fra hinanden. Sådanne forbindelser mellem teksterne kan være udtryk for manifest intertekstualitet, hvilket vil være tilstede hvis en tekst refererer direkte til en anden tekst.⁷⁹

Den sociale praksis, som er modellens sidste punkt, udføres ved først at undersøge forholdet mellem den diskursive handling og den diskursive orden som den indgår i. Dernæst skal man kortlægge de delvist ikke-diskursive sociale og kulturelle relationer og strukturer, der skaber rammen for den diskursive praksis.⁸⁰ Desuden er det i netop dette punkt i modellen, at man skal undersøge hvilke forandringer eller ideologiske konsekvenser diskurserne udtrykker eller medfører.⁸¹

⁷⁹ Ibid, s. 81-82.

⁸⁰ Ibid, s. 86.

⁸¹ Ibid, s. 87.

Metode

Dette afsnit vil præsentere specialets metode og strukturelle opdeling, således det bliver beskrevet hvordan specialets undersøgelse vil blive udformet. I de foregående afsnit for indledningen og problemformuleringen er specialets fokus blevet præsenteret som en undersøgelse af hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne har anvendt, særligt i litteraturkritisk perspektiv, og hvilken historisk udvikling denne anvendelse afspejler i et litteraturkritisk perspektiv. I den efterfølgende begrebsdefinition, er begreberne *Winnie-the-Pooh* og Pooh forklaret. I forskningsoversigten blev litteratur om emnet præsenteret, ved inddragelse af bogen *Freud in Oz: at the Intersections of Psychoanalysis and Children's Literature* og kapitlet *Oversigt over kritiske skoler*. Denne information vil løbende blive inddraget i specialets analyse og diskussion, for derigennem at kunne være med til at danne specialets konklusion. Specialet er desuden udformet med løbende metaafsnit og delkonklusioner.

Til at undersøge hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt siden udgivelsen af den første bog, særligt i et litteraturkritisk perspektiv, anvendes diskursanalyse, og den teoretiske præsentation heraf findes i det foregående afsnit. Specialet anvender, som tidligere nævnt, både elementer fra Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskursteori og fra Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse. Det litterære bagland for min anvendelse af diskursteori er, som det kunne ses i foregående afsnit, Marianne Jørgensen og Louise J. Phillips' bog *Discourse Analysis as Theory and Method* fra 2002.⁸² Det er muligt at anvende elementer fra både Laclau og Mouffes diskursteori og Faircloughs kritiske diskursanalyse eftersom de er skabt af samme udgangspunkt og ifølge Jørgen og Phillips kan kombineres i diskursive undersøgelser.⁸³ Yderligere kan der argumenteres for, at en undersøgelse, af hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt, særligt i et litteraturkritisk perspektiv, netop vil have gavn af en inddragelse af begge tilgange. Faircloughs analysemodel er særligt brugbar med dens tekst-centrerede undersøgelse, som kan anvendes særskilt på hver kilde. Samtidig vil Laclau og Mouffes diskursanalyse kunne anvendes som supplement til det tredje led i Faircloughs tredimensionelle analysemodel, for at skabe en mere detaljeret undersøgelse. Eftersom Laclau og Mouffes diskursanalyse netop indeholder en række nøglebegreber, som er særligt anvendelige i en diskussion af forholdet mellem de forskellige diskurser, som netop er hvad der er relevant at undersøge i denne kontekst.

Anvendelsen af Fairclough vil ske gennem hans tredimensionelle analysemodel, som omhandler en undersøgelse af først det tekstlige niveau, den diskursive praksis og den sociale praksis. Undersøgelsen af det tekstlige niveau vil foregå i specialets analyse, mens den diskursive praksis og den

⁸² Ibid, s. vii.

⁸³ Ibid, s. 4.

sociale praksis vil blive undersøgt adskilt i specialets diskussion. Således vil inddragelsen af Laclau og Mouffes diskursanalyse indgå i specialets diskussion i undersøgelsen af den sociale praksis. Det er desuden i undersøgelsen af den sociale praksis at anden del af problemformuleringen vil blive bearbejdet, eftersom kilderne her vil blive undersøgt for deres historiske kontekst.

Specialets undersøgelse tager udgangspunkt i fire kilder: *The Pooh Perplex*⁸⁴ fra 1964, *Postmodern Pooh*⁸⁵ fra 2001, *Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne*⁸⁶ fra 2000 og *The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner*⁸⁷ fra 2015. I forbindelse med specialets anvendelse af Fairclough, bør det desuden påpeges at alle specialets kilder kan betragtes som kommunikative begivenheder og at de derfor kan analyseres gennem Faircloughs tredimensionelle model. Kilderne vil blive præsenteret og gennemgået i den efterfølgende kildepræsentation. Kilderne strækker sig fra 1964 til 2015 og er alle udtryk for akademisk litteratur, som beskæftiger sig med *Winnie-the-Pooh*, mens tre af dem besidder et litteraturkritisk perspektiv. Kilderne anvendes som levn for deres samtid, til at kunne repræsentere den historiske udvikling der sker indenfor akademisk litteratur der anvender *Winnie-the-Pooh* bøgerne, og til at vise hvilken historisk udvikling de afspejler indenfor litteraturkritikken. Som det vil fremgå i forskningsafsnittet af *Freud in Oz* og som det kan bekræftes af den litteratursøgning der er foretaget forud for dette speciale, repræsenterer specialets kildemateriale de eneste eksempler på akademisk litteratur, som laver litteraturkritiske læsninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Dermed fungerer specialets kilder som repræsentanter for den historiske udvikling, af hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt siden udgivelsen af den første bog i 1926. Den løbende anvendelse af kilderne vil foregå kronologisk, med undtagelse af *Postmodern Pooh* fra 2001, som vil indgå direkte efter *The Pooh Perplex*, da disse kilder er af samme forfatter og derfor bedst kan betragtes i direkte forlængelse af hinanden. Således vil *Postmodern Pooh* fra 2001 indgå før *Pathology in the Hundred Acre Wood* fra 2000, selvom dette vil bryde med den kronologiske rækkefølge. Dette betragtes som tilforladeligt, eftersom de to kilder kun er kronologisk adskilt fra hinanden med ét år, og derfor i grove træk udtrykker samme tidsnedslag i den historiske undersøgelse.

Specialets undersøgelse er således en receptionsanalyse eftersom det er modtagelsen af *Winnie-the-Pooh* bøgerne der blive undersøgt, ved netop at have fokus på hvordan bøgerne er blevet anvendt

⁸⁴ Frederick C. Crews, *The Pooh Perplex* (Great Britain: A. Wheaton & Co., 1964)

⁸⁵ Frederick C. Crews, *Postmodern Pooh* (USA: North Point Press, 2001)

⁸⁶ Sarah E. Shea et al., "Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne," *Canadian Medical Association Journal (CMAJ)* 163 (2000): 1557 downloaded 23. juli 2020, URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC80580/pdf/20001212s00009p1557.pdf>

⁸⁷ Ya Long, "The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner," *English Language and Literature Studies (ELLS)* Vol. 5 No. 1 (2015): 57, downloaded 12. april 2020, doi: 10:5539/ells.v5n1p57.

i akademisk litteratur, særligt i et litteraturkritisk perspektiv, eftersom dette er hvad receptionsanalyser beskæftiger sig med.⁸⁸ Specialet trækker således på elementer af virkningshistorie, men er mere specifikt en undersøgelse af *Winnie-the-Pooh* bøgernes receptionshistorie, i et primært litteraturkritisk perspektiv.

⁸⁸ ”Receptionshistorie,” konsulteret 10. september 2020, <http://www.informationsordbogen.dk/concept.php?cid=2626>.

Kildepræsentation

***The Pooh Perplex* og *Postmodern Pooh* af Frederick Crews**

The Pooh Perplex blev udgivet for første gang i 1964 af den amerikanske litteraturkritiker Frederick C. Crews. Det er en satirisk "student casebook", som indeholder 12 kapitler skrevet af fiktive forfattere, foruden en introduktion af Crews selv.⁸⁹ Crews er altså forfatteren bag alle kapitlerne i bogen, men fremstiller en række fiktive navne som "forfatterne" bag. Kapitlerne er opstillet som akademiske artikler og som nedskrivninger af fiktive forelæsninger, og er desuden suppleret med bibliografiske afsnit om de fiktive forfatters karrierer, samt deres foregående arbejde.⁹⁰ Crews supplerede *The Pooh Perplex* med bogen *Postmodern Pooh*, i 2001. *Postmodern Pooh* er ligeledes satirisk og følger samme koncept og kompositionelle opsætning som *The Pooh Perplex*, også med brugen af fiktive forfattere.⁹¹ Begge bøger vil indgå i specialet, men *The Pooh Perplex* vil fremstå som udgangspunktet, eftersom den er det oprindelige værk og blev udgivet først. Eftersom artiklerne og deres forfattere er fiktive, er analysepunkterne og diskussionerne i bogen opfundet af Crews. Det er dermed Crews som er ophavsmanden bag hele bogens indhold og de fortolkninger og konklusioner den indeholder. Kapitlerne i bogen og deres analysepunkter og fortolkninger er, grundet bogens satiriske karakter, ikke alvorligt ment, men afspejler alligevel Crews holdninger og syn på både *Winnie-the-Pooh* bøgerne og på litteraturkritikken. Crews som forfatter kan vurderes, til at være styret af sit eget syn på litteraturkritik i 1960'erne og senere omkring år 2000, eftersom han i sine bøger netop gør grin med denne form for litteratur. Hans holdninger, hvad end de præsenteres ironiske eller ej, er således styret af hans eget forhold til litteraturkritikken og bøgerne er derfor i høj grad en fremstilling af Crews egen holdninger. Hvilke litteraturkritiske retninger og skoler han har været styret af, i både *The Pooh Perplex* og i *Postmodern Pooh*, vil blive undersøgt i specialets analyse.

***Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne* af S. Shea, K. Gordon, A. Hawkins, J. Kawchuk og D. Smith**

Artiklen blev udgivet d. 12. december 2000 i *Canadian Medical Association Journal* (Forkortet *CMAJ*).⁹² *CMAJ* er et fagfællesbedømt almen medicinsk tidsskrift, som udgiver både kliniske undersøgelser, læserbreve, analyser og anmeldelser af medicinske emner, nyheder om sundhed og opdateringer for kliniske praksisser. Emnefeltet for tidsskriftet strækker sig desuden også fra udelukkende

⁸⁹ Kidd, *Freud in Oz*, s. 55.

⁹⁰ Crews, *The Pooh Perplex*.

⁹¹ Crews, *Postmodern Pooh*.

⁹² Shea et al. "Pathology in the Hundred Acre Wood."

medicinsk arbejde til også at inkludere artikler om psykiatri og psykisk helbred.⁹³ Det er netop i denne kategori, at *Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne* placerer sig. Artiklen er skrevet af Sarah E. Shea, Kevin Gordon, Ann Hawkins, Janet Kawchuk og Donna Smith,⁹⁴ som alle uddannet børnelæger,⁹⁵ men som nu alle er professorer ved Dalhousie University i Canada med speciale i neuro- og udviklingspsykologi.⁹⁶

Artiklen opnåede stor popularitet efter sin udgivelse, og fik med tiden status som den mest populære videnskabelige artikel på internettet.⁹⁷ Efter artiklens udgivelse fulgte en række læserbreve, som kommenterede på indholdet i artiklen. Disse er tilgængelige i *CMAJ*'s kartotek. Som svar på læserbrevene udgav forfatterne et fælles svar, i form af deres opfølgende artikel *Regarding Pooh* fra 2001.⁹⁸ I denne opfølgende artikel besvarer forfatterne læserbrevene og kommer med opfølgende beskrivelser, af deres intention bag den oprindelige artikel. *Pathology in the Hundred Acre Wood* var for dem, beskriver de selv, et middel til at lave sjov med deres position som eksperter indenfor neuro- og udviklingspsykologi. Dette arbejde har, ifølge dem, medført at de er blevet forudindtaget til at se psykiatriske diagnoser på alle omkring dem, deriblandt også litterære karakterer.⁹⁹ De understreger dermed, i denne opfølgende artikel, at deres oprindelige artikel var ment som et udtryk for humor, og ikke bør tages alvorligt.

Imidlertid kan forfatternes uddannelse og faglige baggrund fungere som belæg for, at de faglige vurderinger og diagnoser som er tilstede i artiklen, er udført korrekt. Som det også bliver beskrevet i et interview med forfatterne, er de faglige termer anvendt til præcision.¹⁰⁰ Det er derfor blot det valgte casestudie, som udtrykker den humoristiske kontekst og som ikke skal tages seriøst. Deres artikel er derfor i særdeleshed videnskabelig og faglig korrekt, det er blot brugt i en humoristisk kontekst.

⁹³ "About CMAJ," konsulteret 23. juli 2020, <https://www.cmaj.ca/content/about-cmaj>.

⁹⁴ Shea et al. "Pathology in the Hundred Acre Wood," 1557.

⁹⁵ "Interactions: The Most Popular Paper on the Internet," konsulteret 23. juli 2020, <https://www.altmetric.com/blog/interactions-most-popular-paper-ever/>

⁹⁶ Sarah E. Shea et al., "Regarding Pooh," *Canadian Medical Association Journal (CMAJ)* 164 (2001): 1125 downloaded 23. juli 2020, URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC80960/pdf/20010417s00011p1125.pdf>

⁹⁷ "Interactions: The Most Popular Paper on the Internet."

⁹⁸ Shea et al. "Regarding Pooh," 1125.

⁹⁹ Ibid.

¹⁰⁰ "Interactions: The Most Popular Paper on the Internet."

***The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner* af Ya Long**

Artiklen¹⁰¹ er skrevet i 2014 og blev i 2015 udgivet i det canadiske tidsskriftet *English Language and Literature Studies (ELLS)*. *ELLS* definerer sig selv som "an international, double-blind peer-reviewed, open-access journal".¹⁰² Hvilket betyder at tidsskriftet stræber mod at eliminere subjektiv påvirkning hos forfatter, læser og anmelder. Dermed er denne artikel oprindeligt blevet udgivet af en anonym forfatter,¹⁰³ men i den udgave som har været mulig at tilgå til dette speciale, er forfatterens navn alligevel oplyst.¹⁰⁴ Forfatteren bag er kinesiske Ya Long, og sættes i artiklen i relation til det kinesiske universitet Chongqing Technology and Business University. Long er imidlertid ikke længere registreret på universitets hjemmeside, og kan derfor formodes enten at være en tidligere studerende eller en tidligere forelæser.

Det har ikke været muligt at finde nogen udefrakommende beskrivelse af artiklen, hverken i form af noget læserbrev eller yderligere omtale af artiklen. Årsagen bag at der ikke foreligger nogen omtale af artiklen, kan være på grund af dens nationale oprindelse, eftersom Kina i 2013 censurerede Pooh. Problematikken startede med et meme, som sammenlignede et billede af den kinesiske præsident, Xi Jinping, og den daværende amerikanske præsident, Barack Obama, med en tegning af Pooh og Tigger. Meme'et blev efterfølgende censureret på internettet i Kina, men sidenhen har flere sammenligningsbilleder forsat med at dukke op og disse er ligeledes også blevet censureret.¹⁰⁵ Censureringsepisoden startede i 2013 og fortsatte frem til 2018, men er muligvis stadig ikke overstået hvis flere memes kommer frem. Artiklen *The Survival of a Woman* blev, som bekendt, udgivet i 2015 og kom derfor til under denne censureringsperiode. Det er derfor en mulighed, at den manglende omtale af artiklen, kan stamme fra denne censurering, men dette er hverken muligt at be- eller afkræfte.

Eftersom der ikke foreligger nogen udefrakommende omtale af artiklen, kan det derfor ikke på forhånd vurderes om artiklen er skrevet fra et satirisk udgangspunkt, som det har været tilfældet ved specialets resterende kilder. Dette vil derfor blive undersøgt i analysen af artiklens tekstlige niveau.

¹⁰¹ Long, "The Survival of a Woman."

¹⁰² "About Journal," konsulteret 20. juli 2020,
<http://www.ccsenet.org/journal/index.php/ells/about>.

¹⁰³ "Single-Blind Vs. Double-Blind Peer Review," konsulteret 20 juli. 2020,
<https://www.enago.com/academy/double-blind-peer-review-for-better-or-for-worse/>.

¹⁰⁴ *Survival*, s. 57.

¹⁰⁵ "China bans Winnie the Pooh film after comparisons to President Xi," konsulteret 20. juli 2020,
<https://www.theguardian.com/world/2018/aug/07/china-bans-winnie-the-pooh-film-to-stop-comparisons-to-president-xi>.

Analyse

I det følgende afsnit vil specialets analyse blive udarbejdet. Som det blev forklaret i metodeafsnittet, vil analysen tage udgangspunkt i første niveau af Faircloughs tredimensionelle analysemodel, undersøgelsen af det tekstlige, og vil således være en analyse af de tekstlige og sproglige elementer i kilderne. Analysen vil derfor koncentrere sig om kildernes sprogbrug, ordvalg, grammatik, etos, modalitet, samt deres brug af hedges. Yderligere vil analysen også beskæftige sig med kildernes kompositionelle opbygning samt hvilken skrivestil de besidder og hvad de giver udtryk for, på baggrund af den mere tekstnære undersøgelse. Ved gennemgangen af hver kilde, vil det desuden kort blive beskrevet hvad de omhandler, samt hvad deres fokus er og hvilke konklusioner de når frem til. Kilderne vil blive gennemgået kronologisk, således at *The Pooh Perplex* som er den ældste, vil blive analyseret først. Men, som det også blev forklaret i metodeafsnittet, vil *Postmodern Pooh* fra 2001 blive analyseret inden *Pathology in the Hundred Acre Wood* fra 2000, for at kunne blive analyseret i direkte forlængelse af *The Pooh Perplex*.

The Pooh Perplex

Som Kidd skrev i sin bog *Freud in Oz*, er *The Pooh Perplex* en satirisk bog som udstiller litteraturkritikken for at overanalysere og koble forskruede fortolkninger på litteratur.¹⁰⁶ Bogen indeholder som tidligere nævnt 12 fiktive forfattere og deres kapitler i bogen, men i denne analyse vil bogen blive analyseret som en sammenhængende enhed, og alt hvad der står, uafhængigt af hvilket kapitel det tilhører, vil blive behandlet som Crews egne ord og formuleringer. I særdeleshed vil der dog overvejende være fokus på kapitlerne *Poisoned Paradise: The Underside of Pooh* og *A. A. Milne's Honey-Balloon Complex*, eftersom det er dem Kidd beskæftiger sig med i sin bog.

Forinden den mere konkrete undersøgelse af bogens sprogbrug, ordvalg og grammatik, vil analysen i første omgang beskæftige sig med bogens opstilling og måden hvorpå den efterligner typiske akademiske artikler og antologier. Hvert kapitel er opstillet med først en fiktiv biografisk beskrivelse af artiklens forfatter, selve artiklen, som regel omkring 10 sider i længde, og et "Questions and study projects"-afsnit i slutningen af hvert kapitel, hvori der findes spørgsmål til kapitlet, samt forslag til hvordan teksten kan bruges i undervisning. Desuden er hvert kapitel suppleret med en række fodnoter og enkelte henvisninger til andre værker, samt citater fra *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Alligevel kan bogen ikke vurderes til at være tekstnær i sin læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, eftersom der ikke angives henvisninger til konkrete sidetal eller metaforklaringer, på hvor i bøgerne citaterne eller

¹⁰⁶ Kidd, *Freud in Oz*, s. 55.

henvisningerne er fra. Hele bogens opstilling efterligner derfor en almindelig, ikke-fiktiv akademisk antologi, og fremstår på overfladen som en bog med stærk etos, der er skrevet af adskillige litterære forskere. Det er først i selve læsningen af bogen og i bemærkningen af hvordan den ikke korrekt anvender, men i stedet håner den akademiske skrivestil, at man som læser oplever bogen som satirisk.

Hvis man ser nærmere på bogens sprogbrug, ordvalg og grammatik finder man elementer som understreger den satiriske tone, men faktisk også elementer som, til en vis grad, afviger fra den. Et sådan afvigende element er hvordan der i hele bogen bliver anvendt hvad man kan kalde et akademisk sprog, og endda til tider et overdrevent akademisk sprog. Et tekstuddrag som afspejler dette er eksempelvis "As for Christopher Robin, his interest in these toy animals is undoubtedly "normal" if by normality we understand a neurotic effort to transfer onto one's furry dolls all the grievances and secret fantasies that characterize the onset of the latency period."¹⁰⁷ Formuleringerne i dette citat er langt fra hvad man kan beskrive som "hverdagssprog", men i stedet en brug af en kompleks sætningsopbygning og en anvendelse af ord som normalt kun anvendes i akademisk litteratur. Den ophøjede eller overdrevne sprogbrug bliver endda også selv påpeget direkte af Crews i kapitlet *Honey-Balloon Complex*. I dette kapitel fremstår effekten i højeste grad, hvor sætningerne nærmest bliver ulæselige. Et eksempel herpå er følgende citat:

"In his writings find we, it is true, various opinions at various stages of his progress toward a unified field theory of the arts; but although he died untimely before this ultimate together-gathering could be expressed for us, we can see its main outlines sufficiently well to understand the progressive trend of thought which he from the beginning was on."¹⁰⁸

I dette citat, bliver Crews satiriske pointe formuleret på en meget indviklet måde. Dette kan både findes i den grammatiske komplicerede struktur, samt i det faktum at hele citatet dækker en enkelt sætning, som kunne have haft gavn af en eller flere opdelinger. Crews påpeger desuden også selv den overdrevne brug af unødvendigt indviklede formuleringer og forfinede synonymmer på ellers normale ord. Et eksempel herpå kan findes i følgende citat, fra kapitlets efterfølgende afsnit med arbejds-spørgsmål til teksten. Citatet lyder som følgende:

¹⁰⁷ Crews, *The Pooh Perplex*, s. 44.

¹⁰⁸ Ibid, s. 125.

”Are Anschauung’s difficult technical terms always warranted, or would you sometimes prefer to see more familiar words in their places? Try to compose adequate wherever you can—for example, “affectionate” in place of “libidinal,” “unsociable attitude” for “repression,” and “temporary family disharmony” for “Oedipus Complex.” Doesn’t the argument of the essay become more appealing when such clarifications have been made?”¹⁰⁹

Her påpeger Crews netop det ironiske i den overdrevne akademiske sprogbrug, og udstiller derigennem sådanne skrivestile i ikke-fiktive akademiske tekster, som noget der er unødvendigt og som noget der kan gøres grin med. Det er når sprogbrugen, ordvalgene og grammatikken bliver så overdreven, som det er tilfældet i netop dette kapitel, at læseren fanger den ironiske tone og forstår at det skrevne er ment satirisk. Crews anvender derfor sine formuleringer og ordvalg til at bekræfte læserens mistanke om at indholdet i bogen ikke er ment alvorligt.

Som supplement til at vejlede læseren til at forstå at det skrevne er ment satirisk, fungerer også selve det som er skrevet. Det er eksempelvis tilfældet i det ovennævnte citat, især med forslaget af ”temporary family disharmony” som erstatning for ordet ”Oedipus Complex”. Et sådan forslag udstråler en vis absurditet, eftersom det er en underdrivelse at kalde et Ødipus kompleks for en midlertidig familiær konflikt, hvormed læseren derfor forstår at forfatteren ikke er alvorlig, men at han i stedet bruger ironi. Det samme er tilfældet i det citat som Kidd inddrager i sin bog, hvor Crews ironiske læsning tolker en interaktion mellem Piglet og Christopher Robin som et udtryk for en homoerotisk interaktion: ”Christopher Robin is flattered and attracted by this fetishistic response to his little striptease, but he is naturally reluctant to enter into serious relations with a pig.”¹¹⁰ Ironien spiller her på absurditeten i udsagnet og på ideen om, at en litteraturkritiker kunne finde frem til en sådan fortolkning af en børnebog. Denne brug af ironi kan yderligere tolkes som et udtryk for, at Crews ikke mener at litteraturkritik kan anvendes på børnebøger, da han netop fremstiller det som absurd når han selv gør det.

I forbindelse med bogens modalitet og Crews anvendelse af hedges, er det vigtigt at påpege at alle kapitlerne varierer i tone, stil og ligefremhed. Eksempelvis er kapitlet *Honey-Balloon Complex* præget af en mere definitiv tone og distancering til de emner de beskriver, end det eksempelvis er tilfældet i *Poisoned Paradise*. Denne toneforskel kan ses i tekstuddrag fra henholdsvis *Honey-Balloon Complex*: ”Here we have not merely a confirmation of the overcarry from Milne’s poetically

¹⁰⁹ Ibid, s. 137.

¹¹⁰ Ibid, s. 50.

celebrated bear-phobia to his bear-character Pooh, but also an unmistakable representation of the underlying Pooh's meaning [...]”¹¹¹ og fra *Poisoned Paradise*: “Alas, poor Tigger! Nothing in the forest is fit for him to eat [...]”.¹¹² Her eksisterer der en tydelig forskel mellem hver fiktive forfatters skrivestil og tone, hvor formuleringerne i *Honey-Balloon Complex* er, foruden den tydelige overdrevne sprogbrug og ironiske tone, mere alvorlig, aggressiv og distanceret end det er tilfældet i *Poisoned Paradise*, hvor den fiktive forfatter udtrykker en mere afslappet skrivestil.

På trods af den varierende tone der er tilstede i kapitlerne, kan det alligevel vurderes at hele bogen udtrykker en høj modalitet og en minimal brug af hedges. Den høje modalitet er tilstede i de klare og definitive formuleringer, som anvendes hver gang en pointe præsenteres. Det var eksempelvis tilfældet i det foregående citat fra *Honey-Balloon Complex*, særligt i formuleringen ”not merely a confirmation [...] but also an unmistakable presentation [...]” hvori Crews udtrykker sin pointe som noget umiskendeligt. Samtidig anvendes hedges kun i et meget begrænset omfang i bogen. Et eksempel på brug af hedge, som alligevel ikke udtrykker en lav affinitet er følgende: ”If the reader is surprised by the eclecticism with which I draw inspiration from a free-wheeling, broadminded range of sources, that is his problem and not mine.”¹¹³ I dette eksempel trækker sætningen op til at blive en hedge, men det afbrydes igen da det påpeges at læserens holdning i den forbindelse ikke er relevant. Det sproglige udtryk i *The Pooh Perplex* er derfor præget af, ikke kun et overdrevent akademisk sprog, men også en mangel på et selvkritisk element. Denne effekt er med til at understrege bogens satiriske karakter og yderligere også med til at udstille og gøre grin med andre oprigtige akademiske og litteraturkritiske tekster.

Netop udstillingen og hånen af litteraturkritikere, som nogen der overanalyserer og overfortolker litterære værker, er essentiel i Crews bog. Hånen kommer både til udtryk gennem den indirekte måde hvorpå bogen er opbygget og dermed afspejler andre oprigtige litteraturkritiske antologier, samt hvordan der i de tidligere nævnte citater blev gjort grin med den akademiske skrivestil. Yderligere kommer bogen endda med en række direkte slag mod den almene litteraturkritik. Eksempler herpå kan findes i følgende tekstuddrag: ”There is often heard the opinion that psychoanalysis is unfriendly to literature, that we regard the artist as a neurotic [...]”¹¹⁴ og “[...] they seem to have no other activity in life beyond calling on one another and eating snacks - but the experienced critic need not be fooled. The real subject of the book is Christopher Robin's loss of his mother [...]”.¹¹⁵ Det er imidlertid ikke

¹¹¹ Ibid, s. 129.

¹¹² Ibid, s. 48-49.

¹¹³ Ibid, s. 41.

¹¹⁴ Ibid, s. 125.

¹¹⁵ Ibid, s. 45.

blot litteraturkritikken, som Crews søger at udstille, men også nærmere bestemt de litteraturkritiske strategier som var moderne i 1960'erne, deriblandt psykoanalytiske læsninger af litteratur. Bogens udstilling af de resterende litteraturkritiske strategier vil blive analyseret senere i dette afsnit. Anvendelsen af Freuds arbejde bliver hånet af Crews' formuleringer og de absurde fortolkninger som de fiktive forfattere laver af børnebogen. Eksempelvis står følgende beskrivelse i det biografiske afsnit forinden "forfatteren" Myron Mastersons kapitel: "I have never swerved one inch from basic teachings from Freud. Never, never, never. Not one inch. I have remained faithful to Freud through thick and thin. That is the justification of all my work."¹¹⁶

Overordnet om bogens etos kan det påpeges at den i sin opstilling og umiddelbare sprogbrug søger at afspejle eller imitere en stærk etos, men udelukkende på en overfladisk måde, eftersom bogen er ment satirisk og selv gør opmærksom på dette. Den eksisterende etos er altså falsk og fungerer som et middel til at udtrykke bogens humoristiske indhold og er ikke et forsøg på at udtrykke at de fiktive forfattere er troværdige, da de netop ikke er det.

Der kan argumenteres for at *The Pooh Perplex*, foruden psykoanalyse også giver udtryk for litteratursociologisk og marxistisk litteraturkritik i sine kapitler. Den psykoanalytiske tilgang kan vurderes til at være det mest dominerende element i bogen, eftersom tendenserne herfra kan findes i ekstrem version i kapitlerne *Poisoned Paradise* og *Honey-Balloon Complex*, som Kidd også bemærkede. De psykoanalytiske elementer i *Poisoned Paradise* og *Honey-Balloon Complex* blev analyseret tidligere i analysen og vil derfor ikke blive nærmere beskrevet i dette afsnit.

Den litteratursociologiske og marxistiske tilgang kan findes i kapitlerne *A Bourgeois Writer's Proletarian Fables*,¹¹⁷ *Winnie and the Cultural Stream*¹¹⁸ og *The Style of Pooh: Sources, Analogues, and Influences*.¹¹⁹ I *A Bourgeois Writer's Proletarian Fables* bliver det tolket, at Milne som forfatter befinder sig i en position til at påvirke datidens unge, som snart ville få stemmeret, fordi barndommen ifølge den fiktive forfatter er den periode, hvor mennesker bedst kan blive politisk præget.¹²⁰ I dette kapitel ses yderligere en læsning af, at Rabbit repræsenterer en kapitalistisk leder, som tvinger de andre karakterer til at gøre som han ønsker.¹²¹ I *Winnie and the Cultural Stream* ses imidlertid en opfattelse af at "[...] this book develops some of the really central antitheses of our time. Like, Capitalism versus Communism: look at the way all the good, free characters are played off against that

¹¹⁶ Ibid, s. 124.

¹¹⁷ Ibid, s. 15.

¹¹⁸ Ibid, s. 65.

¹¹⁹ Ibid, s. 115.

¹²⁰ Ibid, s. 17.

¹²¹ Ibid, s. 21.

dumb herd of Rabbit's friends and relations [...]".¹²² Mens der i *The Style of Pooh* udformes en analyse af hvilken litterær stil *Winnie-the-Pooh* bøgerne giver udtryk for, på baggrund af deres samtid: "In the case of *Winnie-the-Pooh*, a consideration of the date (1926) actually leads us to the first clue as to the sources of its style. The book was written, we recall, at the height of the (rather unfortunate in my opinion) modern revolution against the style and taste of Victorian poetry."¹²³ Foruden det primære fokus på den psykoanalytiske læsestrategi, besidder bogen altså også elementer fra både en litteratursociologisk og marxistisk læsestrategi.

Bogen besidder desuden et meget minimalt udtryk for en feministisk litteraturkritik i *Winnie and the Cultural Stream*. Heri nævnes som en af *Winnie-the-Pooh* bøgernes tematiske udtryk "Men versus women: look at all that business about trying to ease Kanga out of the Forest.", men emnet bliver ikke analyseret yderligere og ej heller bragt op igen i resten af bogen. Bogen udtrykker derfor en grad af feministisk litteraturkritik, men kun i meget ringe form, da det hverken aktivt analyseres eller bliver inddraget på anden måde.

Postmodern Pooh

Postmodern Pooh er, som tidligere beskrevet, Crews opfølger til *The Pooh Perplex*, men bøgerne er imidlertid 37 år forskudt af hinanden, eftersom *Postmodern Pooh* først udkom i 2001 mens *The Pooh Perplex* blev udgivet i 1964. *Postmodern Pooh* er dog stadig en efterfølger, trods det store tidsgab, og er i sin form og essens magen til *The Pooh Perplex*. Udgangspunktet er det samme i den forstand at *Postmodern Pooh* også er en satirisk antologi med fiktive forfattere der alle er opfundet af Crews. Bogen er bygget op omkring en iscenesættelse af en fiktiv konference mellem dens fiktive forfattere, hvorpå de alle præsenterer deres læsninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne.¹²⁴ Analysen af *Postmodern Pooh* vil hovedsageligt beskæftige sig med blot et enkelt af kapitlerne, for at opnå en mere tekstnær undersøgelse af bogens skrivestil, men der vil yderligere blive refereret til hele bogen løbende for at klargøre hvilke former for litteraturkritik der bliver fremstillet. Det udvalgte kapitel er *Just Lack a Woman* af den fiktive forfatter Sisera Catheter. Årsagen bag valget af netop dette kapitel, skyldes dets ekstreme karakter. *Just Lack a Woman* er det kapitel som indeholder de mest ekstreme læsninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne ud af bogens i alt 11 kapitler, og det vil derfor fungere som repræsentant for bogens overordnede stil og udtryk, i dets mest ekstreme form.

¹²² Ibid, s. 72.

¹²³ Ibid, s. 116-117.

¹²⁴ Crews, *Postmodern Pooh*, s. xv.

Just Lack a Woman præsenterer en række overdimensionerede fortolkninger af den kønslige fremstilling i *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Crews brug af humor tager netop sit afsæt i disse overdrevne litterære fortolkninger, men for en god ordens skyld bør kapitlets hovedpointer kort præsenteres i grove træk. Kapitlet fremstiller en læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne der tager afsæt i et både feministisk og queer-orienteret fokus. ”Forfatteren” ser i karaktererne tegn på et skift mellem deres køn. Eeyore præsenteres som hovedeksemplet herpå da han, ifølge ”hende” bliver kvindelig ved tabet af sin hale. Beskrivelsen heraf kan findes i følgende citat fra kapitlet:

”Seeing himself castrated and thus ineluctably ”female,” Eeyore bends his head between and behind his forepaws, evidently attempting an acrobatic feat that, if successful, will not only restore his depleted narcissistic libido and give him something to chew on that’s nicer than thistles but also exchange his former adult self for a polymorphous perversity whereby the oral, anal, and genital stages can merge in an endless preoedipal, nonphallic loop. In short, he is so unsure in his maleness that he now hopes to transform himself into an unborn baby woman.”¹²⁵

Dette er, omend voldsomt og grotesk, en del af den fortolkning som ”forfatteren” udleder fra *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Andre eksempler på lignende fortolkninger kan også findes idet at ”hun” ser det som et udtryk for en homoseksuel pardannelse da Pooh og Piglet flytter sammen,¹²⁶ og yderligere ser ”hun” også en pædofil interaktion mellem Rabbit og Roo.¹²⁷ Kapitlet udtrykker hverken nogen let-sindig eller uskyldig læsning af *Winnie-the-Pooh*, men er altså i stedet meget ekstrem i sine fortolkninger. Det i sig selv er naturligvis en del af Crews humoristiske hån af litteraturkritikken. Sådanne litterære analyser fremstår absurde, når man betragter, at det er fortolkninger på en børnebog og netop det absurde er det, som Crews anvender til at vise, at han er ironisk og at der ikke er tale om reelle læsninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne.

Med hensyn til kapitlets, og såvel også den resterende bogs, sprogbrug, ordvalg og grammatik er det af samme karakter, som det var tilfældet i *The Pooh Perplex*. Formuleringerne afspejler det akademisk sprog som også var tilstede i *The Pooh Perplex*, men det fremstår alligevel anderledes i *Postmodern Pooh*, fordi kapitlerne heri imiterer fiktive taler og ikke fiktive nedskrevne artikler. Dermed indgår der i hvert kapitel en række kommentarer, og henvisninger til de resterende taler, for at

¹²⁵ Ibid, s. 58.

¹²⁶ Ibid, s. 60.

¹²⁷ Ibid, s. 61.

give illusionen af den fiktive konference. Bogen er desuden lige så ikke-tekstnær, som det var tilfældet i *The Pooh Perplex*, med kun flyvske henvisninger til *Winnie-the-Pooh* bøgerne og anvendelse af citater uden konkrete henvisninger. Trods denne manglende tendens til at referere til det citerede værk, indeholder bogen også en lang række af henvisninger til virkelige forskere, teoretikere og filosoffer, som eksempelvis Jacques Derrida,¹²⁸ Paul De Man,¹²⁹ Jeanne Lorraine Schroeder¹³⁰ og Edward Said.¹³¹ Bogen anvender altså henvisninger til virkelige personer, men laver samtidig også henvisninger til de fiktive forfattere i bogen. Henvisninger bliver derfor blandet sammen mellem virkelige og fiktive personer. Brugen af henvisninger til virkelige forskere, teoretikere og filosoffer imiterer den typiske måde akademiske tekster henviser til supplerende litteratur, hvormed bogen understreger dens bestræbelser på at efterligne akademiske tekster for netop at udstille dem. Samtidig fungerer Crews tendens til at referere til sine egne opdigtede forfattere i samme bog som de indgår, som et middel til at få de fiktive ”forfattere” til at fremstå som oprigtige, fordi de bliver blandet sammen med de virkelige forskere, teoretikere og filosoffer. Dermed styrkes bogens falske etos, hvilket blot hjælper den i at udtrykke sin hån over akademiske tekster.

Det kan påpeges, at tonen i *Postmodern Pooh* generelt er mere ladet og til en vis grad mere subjektiv, end det var tilfældet i *The Pooh Perplex*. Årsagen hertil kan formodes at være et yderligere forsøg på at skabe en effekt af, at teksten i kapitlerne skal forestille nedskrivninger af fiktive taler. Eksempler herpå kan findes i *Just Lack a Woman* i følgende citater: ”We can easily infer, then, why the half-suffocated Roo behaves in such a desperately manic, exhibitionistic way. “Look at me swimming!... Did you see me swimming?” We saw you kid; and we foresee therapy for you.”¹³² og “Living under the merciless gaze of the enemy, we find our options come down to either chirpily mimicking the master discourse, as Milne forces Kanga to do, or [...]”.¹³³ Formuleringerne i disse to eksempler og ordvalgene afspejler en ladet og subjektiv tone. Særligt formuleringen ”we foresee therapy for you” og den store brug af ladede adjektiver i ordene ”merciless”, ”chirpily” og ”master” er udtryk for subjektivitet. Om skrivestilen i *Postmodern Pooh*, sammenlignet med *The Pooh Perplex*, kan man derfor sige, at der ikke i lige så høj grad findes den overdrevne brug af akademisk sprog, men i stedet en mere ladet og subjektiv tone.

Postmodern Pooh anvender også en brug af direkte humor, på samme måde som det var tilfældet i *The Pooh Perplex*, hvor absurditeten i udsagnene ”afslørede” tekstens sande satiriske karakter.

¹²⁸ Ibid, s. 4.

¹²⁹ Ibid, s. 8.

¹³⁰ Ibid, s. 48.

¹³¹ Ibid, s. 84.

¹³² Ibid, s. 52.

¹³³ Ibid, s. 54.

I *Postmodern Pooh* ses denne åbenlyse brug af humor i ironiske angreb mod netop den litteraturkritiske genre som er tilstede i det pågældende kapitel. I *Just Lack a Woman* ses dette eksempelvis i udsagnet:

“So what’s the upshot here - that Winnie-the-Pooh is “better literature” than I once thought, or that gay promiscuity is all a radical feminist could ask from a text? Wrong, and wrong again. All I’ve done is to show you that we don’t have to take Milne’s sexism lying down on our backs. Any nominally straight text would yield comparable “findings” if we met it with the right kind of resistance. Even so I could not have made my subversive reading stick without the help of genuine, universal male insecurity, which always shows up wherever you look.”¹³⁴

Den direkte hån af feministiske litteraturkritik findes særligt i formuleringen ”Any normally straight text would yield comparable ”findings” if we met it with the right kind of resistance”. Sætningen fungerer som en ironisk kommentar på, at feministiske litteraturkritik altid vil kunne finde noget at slå ned på i alle former for litteratur, og dette udsagn giver yderligere et udtryk af at det netop er tilfældet. At al feministisk litteraturkritik er læsninger, som tvinger tekster ind i et perspektiv af at besidde en negativ kønslig fremstilling af kvinder. I denne bog er hånen af litteraturkritikken derfor ikke kun tilstede i udstillingen af akademiske tekster og formuleringer, men også i direkte form hvor specifikke litteraturkritiske retninger bliver udpeget og udstillet som overreaktioner på litteratur.

En sidste bemærkning der bør tilføjes *Postmodern Pooh* i undersøgelsen af dens tekstlige niveau, er dens etos, modalitet og brug af hedges. Disse elementer er ikke blevet tildelt et større fokus i analysen for netop denne bog, eftersom de og omstændighederne for dem er ens med, hvad der var tilfældet i *The Pooh Perplex*. Ligesom i *The Pooh Perplex* fremstår Crews etos i *Postmodern Pooh* som stærk, eftersom bogen opstilles som og formuleres som en akademisk antologi fra en konference, men er, ligesom i *The Pooh Perplex*, netop falsk fordi bogen er et udtryk for satire. Ligeledes er modalitet og hedges tilstede på samme måde som i *The Pooh Perplex*, således at der er en høj modalitet og en lav brug af hedges, og at det netop er for at understrege det satiriske i bogen.

I *Postmodern Pooh* ses primært en feministisk litteraturkritik og en anvendelse af queer-teori i kapitler *Just Lack a Woman*. Men derudover indeholder bogen også elementer fra en række andre litteraturkritiske retninger. I kapitlet *Why? Wherefore? Inasmuch as Which?* udtrykkes et tydeligt

¹³⁴ Ibid, s. 63.

fokus på dekonstruktion, blandt andet med direkte inddragelse af Jacques Derrida. Fokusset på dekonstruktion kan eksempelvis findes i følgende tekstuddrag: ”*Pooh*, it is true, manages, through byzantine byways that I will track below, to body forth the key principles of Deconstruction with uncanny fidelity.”¹³⁵

Derudover bliver også nyhistorisme samt psykoanalytisk litteraturkritik anvendt i kapitlet *A Bellyful of Pooh*. Heri betragtes bøgerne først som et produkt af deres samtid, hvor særligt fortolkningen, om at Pooh er inspireret af Winston Churchill, er fremtræden, og hvor bøgerne dermed netop bliver set ud fra deres historiske kontekst.¹³⁶ Senere i kapitlet ændres fokusset til en psykoanalytisk læsning hvor karakterenes nøgenhed bliver analyseret for underlagt betydning.¹³⁷

I kapitlet *The Fissured Subtext: Historical Problematics, the Absolute Cause, Transcoded Contradictions, and Late-Capitalist Metanarrative (in Pooh)* kommer en marxistisk litteraturkritik til udtryk, hvor det særligt bliver analyseret at der eksisterer en klasseforskel mellem Rabbit og Pooh.¹³⁸

Senere findes et udtryk for en postkolonial litteraturkritik af *Winnie-the-Pooh* bøgerne i kapitlet Resident Aliens: ”On its face, *Winnie-the-Pooh* is a harmless tissue of twaddle about a teddy bear, and that’s what Milne, the dithering twit, thought he was writing. Beneath the surface, however, we will find the same unabashed loyalty to imperialist values already noted in his poems.”¹³⁹ *Postmodern Pooh* besidder altså både udtryk for feministisk litteraturkritik, queer-teori, dekonstruktion, nyhistorisme, psykoanalyse, marxisme og postkolonial teori.

Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne

Denne artikel af Sarah E. Shea, Kevin Gordon, Ann Hawkins, Janet Kawchuk og Donna Smith, er som tidligere nævnt i kildepræsentationen, skrevet som en underholdende tekst og som et ironisk udtryk for hvordan forfatterne, grundet deres arbejde med neuro og udviklingspsykologi, er blevet forudindtaget til at analysere alt omkring dem gennem deres arbejde. Men trods den baggrundsinformation som er tilstede i forfatternes opfølgende artikel, hvori de beskriver intentionen bag den oprindelige artikel, er det alligevel relevant at undersøge hvordan den oprindelige artikel i så fald udtrykker en underholdende og ironiske stil.

Analysefokusset og hovedpointerne i *Pathology in the Hundred Acre Wood* centrerer sig omkring en observation af, at karaktererne i *Winnie-the-Pooh* bøgerne besidder karaktertræk på

¹³⁵ Ibid, s. 4.

¹³⁶ Ibid, s. 24.

¹³⁷ Ibid, s. 25-27.

¹³⁸ Ibid, s. 38.

¹³⁹ Ibid, s. 88-89.

psykiatriske diagnosekriterier. Således at Pooh viser symptomer på ADHD og OCD, Piglet opfylder diagnosekriterierne for generaliseret angst, Rabbits adfærd giver udtryk for han kan besidde narcissistiske personlighedstræk, mens de om Eeyore imidlertid ikke har tilstrækkelige oplysninger nok om til at kunne stille diagnosen dystymi, kronisk depression, trods hans konstante negativisme og lave energi niveau. Yderligere vurderes Owl til, med stor sandsynlighed, at lide af dysleksi, mens Tigger, ligesom Pooh, viser symptomer på også at lide af ADHD. Desuden vurderes det, at Kangas position som enlig forælder sætter Roo i risiko for senere mistvivsel. Slutteligt udtrykkes det at selvom Christopher Robin er for ung til, at han har kunne udvikle nogen diagnoser, er forfatterne stadig bekymrede for drengen. Denne bekymring bygger på det store fravær af forældre i hans opvækst og det faktum, at han bruger hovedparten af sin tid på at tale med dyr. Forfatterne deler dog en hypotese om at han muligvis vil opleve en fremtidig kønsidentitetskrise.¹⁴⁰ Symptomerne på disse diagnoser finder forfatterne i karakterenes adfærd, samt i det miljø som de befinder sig i og har været udsat for.

Undersøgelsen af sprogbrug, ordvalg og grammatik er særligt interessant at observere i denne artikel, eftersom der heri eksisterer en kamp mellem, det man kan kalde for "akademisk sprog" og "ikke-akademisk sprog". Formuleringerne og sprogbrugen i artiklen som tenderer mod at være akademisk i stil, findes eksempelvis i følgende tekstuddrag: "As clinicians, we had some debate about whether [...]",¹⁴¹ "We concluded, however [...]"¹⁴² og "Some of us have argued that his behaviours, occurring in a context of obvious hyperactivity and impulsivity, would suggest the need for a stimulant medication".¹⁴³ Mens eksempler for det modsatte kan findes i følgende tekstuddrag: "Pooh needs intervention. We feel drugs are in order",¹⁴⁴ "And what of little Piglet? Poor, anxious, blushing flushed little Piglet"¹⁴⁵ og "what a sad life that donkey lives".¹⁴⁶

Der eksisterer en tydelig forskel mellem de ovennævnte tekstuddrag, hvilket udtrykker en skiftende skrivestil der varierer mellem enten at være akademisk og distanceret, til en tone som er mere ligefrem, ladet og subjektiv. Skiftet og overgangen mellem disse to skrivestile kan yderligere ses i følgende teksteksempel, hvor der i to på hinanden følgende sætninger skiftes fra henholdsvis akademisk til ikke-akademisk sprogbrug:

¹⁴⁰ Shea et al. "Pathology in the Hundred Acre Wood," 1558.

¹⁴¹ Ibid, 1557.

¹⁴² Ibid.

¹⁴³ Ibid, 1559.

¹⁴⁴ Ibid, 1558.

¹⁴⁵ Ibid.

¹⁴⁶ Ibid.

”We worry about the environment in which he is developing. Roo is growing up in a single-parent household, which puts him at high risk for Poorer Outcome. We predict we will someday see a delinquent, jaded, adolescent Roo hanging out late at night at the top of the forest, the ground littered with broken bottles of extract of malt and the butts of smoked thistles.”¹⁴⁷

I dette eksempel starter fokuset med at være en vurdering af denne fiktive ”klients” miljø og position i livet, som kunne have afspejlet en reel rapport om en virkelig persons mentale tilstand og udvikling. Men med sætningen som indledes med ”We predict [...]” flyttes emnet og fokuset til en uprofessionel, ironisk og humoristisk tone, da det bliver vurderet og tolket på den fiktive ”klients” fremtid, endda med kreative inddragelse af objekter fra *Winnie-the-Pooh* universet. Det er netop humor og ironi som opstår når forfatterne bruger dette spil mellem akademisk sprogbrug og ikke-akademisk sprogbrug. Et spil som fremstår særligt effektivt når man yderligere tager forfatterens etos i betragtning.

Både den akademiske sprogbrug og forfatterens position som eksperter i neuro- og udviklingspsykologi underbygger deres etos og får således deres vurderinger til at fremstå som professionelle og alvorlige. Det er derfor først, når de selv aktivt ødelægger denne etos, at den seriøse og akademiske tone bliver brudt og læseren bliver mindet om, at artiklen er et udtryk for humor og ironi. Der kan ikke herske nogen tvivl om at forfatterne er dygtige til deres fag og at de forstår at anvende fagterminer og det akademiske sprog korrekt. Det kan eksempelvis ses i følgende tekstuddrag: “[...] many of whom meet DSM-IV criteria for significant disorders (Table 1)”,¹⁴⁸ ”Pooh’s perseveration on food and his repetitive counting behaviours raise the diagnostic possibility of Obsessive Compulsive Disorder (OCD). Given his coexisting ADHD and OCD, we question whether Pooh may over time present with Tourette’s syndrome.”¹⁴⁹ Forfatterne besidder derfor en stærk etos og fremstår som eksperter, der har stor erfaring med det, de udtaler sig om. Det er derfor blot case-eksemplet i form af *Winnie-the-Pooh* bøgerne og spillet mellem den akademiske og ikke-akademiske tone, som ødelægger deres etos og dermed får læseren til at forstå, at artiklen er et udtryk for humor.

Artiklen kan vurderes til at have en middel til høj modalitet. Høj fordi forfatterne udtrykker sig klart og sikkert i deres analyse og i de diagnoser som de tildeler karaktererne, men samtidig også lav fordi de netop er ironiske og ikke mener det som de skriver. Modaliteten understreger således effekten

¹⁴⁷ Ibid.

¹⁴⁸ Ibid, 1557.

¹⁴⁹ Ibid.

af forfatternes etos, men også hvordan både de og læseren er klar over at det hele er ment humoristisk. Det som derimod forekommer når de netop ”trækker i land”, med både deres formuleringer og med brugen af ironi, kan identificeres som hedges. Det sker eksempelvis i den skiftende tone mellem alvorlige og akademiske formuleringer til ironiske og underholdende formuleringer. Det er ikke tilstede i den konkrete form som Fairclough beskriver, hvor det er et bestemt ord i sætningen der udtrykker hedge, men det er alligevel tilstede, blot mellem linjerne i form af ironien.

Enkelte steder i artiklen er der imidlertid også tale om direkte brug af humor, hvor det fremgår langt mere åbenlyst, at der er tale om ironi. Det ses eksempelvis i følgende tekstuddrag: ”Pooh is also clearly described as having Very Little Brain. We could not confidently diagnose microcephaly, however, as we do not know whether standards exist for the head circumference of the brown bear.”¹⁵⁰ og ”Early on we see Pooh being dragged downstairs bump, bump, bump, on the back of his head. Could his later cognitive struggles be the result of a type of Shaken Bear Syndrome?”.¹⁵¹ I disse eksempler fremstår humoren mere tydeligt, end i de tidligere nævnte eksempler, fordi der eksisterer en form for absurditet i udsagnene. Ved at udtrykke en undren over den gennemsnitlige størrelse på en bjørns hoved og ved at lave neologismen ”Shaken Bear Syndrome”, fremstår humoren tydeligt, fordi sætningerne ikke ville give mening, hvis ikke de skulle forstås ironisk. Forsøg på direkte humor opstår altså når der kommer en vis mængde absurditet på spil i teksten. Dermed er teksten ikke kun humoristisk og ironisk på en indirekte måde eller mellem linjerne, men også direkte.

En tendens som er tilstede i artiklen er en form for uskyldsødelæggelse. Foruden humoren og ironien som anvendes til at vise at forfatterne ikke er seriøse omkring det de skriver, eksisterer der også ødelæggelser af det uskyldige i *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Artiklen i sig selv er et overordnet udtryk for dette, eftersom det er at ”ødelægge det uskyldige” at diagnosticere karaktererne i en børnebog, men der findes også direkte eksempler på det i brødteksten. Det ses eksempelvis i det tidligere nævnte eksempel som giver udtryk for at Roo, grundet hans opvækst hos en enlig forælder, vil ende med at falde i alkohol og stoffer. Yderligere eksempler kan ses i følgende citater: ”And where is Kanga in the future? It is highly likely that she will end up older, blowsier, struggling to look after several joeys conceived in casual relationships with different fathers, stuck at a dead end with inadequate financial resources.”¹⁵² og ”We also notices in the stories early signs of difficulty with academics and felt that E.H. Shepards illustrations suggest possible future gender identity issues for this child [Christopher Robins]. The more psychoanalytical member in our group indicated that there could be

¹⁵⁰ Ibid.

¹⁵¹ Ibid.

¹⁵² Ibid, 1559.

some Freudian meaning to his peculiar naming of his bear as *Winnie-the-Pooh*.”¹⁵³ Artiklen udtrykker både i sin helhed og i enkelte eksempler, en ødelæggelse af det uskyldige element som *Winnie-the-Pooh* bøgerne ellers umiddelbart besidder.

En yderligere tendens i artiklen, som udtrykker dens manglende alvor, er hvorledes der ikke anvendes særligt mange og heller ikke særligt detaljerede tekstreferencer. Når der henvises til passager fra *Winnie-the-Pooh* bøgerne, formuleres det blot som uklare nedslag i fortællingen: ”Pooh is clearly described as having [...]”, ”Early on we see Pooh [...]” og ”Look, for example, at his impulsive sampling of unknown substances when he first comes to the Hundred Acre Wood.”. Denne upræcise måde at referere til handlingen i bøgerne, er på samme måde som den ikke-akademiske sprogbrug og bruddet med forfatterens etos, medvirkende til at artiklen for læseren ikke fremstår som alvorlig. Artiklen er opstillet så den fremstår som en oprigtig akademisk artikel, endda med tre referencer i slutningen, til henholdsvis bøgerne *Winnie-the-Pooh*, *The House at Pooh Corner* og *Diagnosis and statistical manual of mental disorders*. På overfladen udtrykker denne artiklen således en akademisk oprindelse, men i dens detaljer, formuleringer og brud med den akademiske stil generelt, fremstår den i sin sande position som værende en humoristisk og ironisk neuropsykologisk undersøgelse af karakterende i *Winnie-the-Pooh* bøgerne.

Det er diskutabelt hvorvidt *Pathology in the Hundred Acre Wood* udtrykker nogen litteraturkritisk strategi, eftersom den ikke betragter og anvender *Winnie-the-Pooh* bøgerne som en litterær tekst, men i stedet anvender karaktererne og deres adfærd som undersøgelses klienter. Man kan argumentere for at den trækker på elementer af psykoanalyse, da dette ville være den litteraturkritik som forfatterens arbejde ligger tættest op ad, men artiklen anvender aldrig direkte Freuds teori i et litterært perspektiv, så derfor er der ikke tale om nogen egentlig psykoanalytisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Ej heller tyder det på at artiklen er et udtryk for en ny litteraturkritisk strategi, eftersom den netop ikke beskæftiger sig med teksten på et litterært plan. Artiklen er derfor ikke nogen litteraturkritisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne.

The Survival of a Woman: A feminist approach to Winnie-the-pooh and The House at Pooh Corner

Mens det ved både *The Pooh Perplex*, *Postmodern Pooh* og *Pathology in the Hundred Acre Wood* forinden undersøgelsen af deres tekstlige niveau, var oplyst at teksterne besad et satirisk eller humoristisk udgangspunkt, er dette ikke tilfældet ved *The Survival of a Woman*. Som det blev beskrevet

¹⁵³ Ibid.

ved kildepræsentationen af artiklen, har det ikke været muligt at finde hverken en genrebeskrivelse eller anden omtale af artiklen. Det vides derfor ikke på forhånd, om den skal betragtes som en satirisk artikel eller som en oprigtig feministisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Hvorvidt den er skrevet satirisk eller ej, er relevant at undersøge, eftersom den skal indgå i en diskursiv undersøgelse overfor de andre tekster, som netop er satiriske. Derfor vil en sådan vurdering blive forsøgt, i denne undersøgelse af artiklens tekstlige niveau.

Artiklen er en feministisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne og udtrykker en opfattelse af at bøgernes eneste kvindelige karakter, Kanga, har været ekskluderet og marginaliseret af Milne og af de andre karakterer, samt at bøgerne desuden er et udtryk for et mandschauvinistisk kønssyn. Eksempelvis tolkes det, at eftersom Kangas første introduktion i bøgerne foregår i in medias res, som ifølge forfatteren er et episk og dermed maskulin træk i fortællinger, blive hun fremstillet gennem et maskulint udgangspunkt. Et andet eksempel på artiklens undersøgelsespunkter er hvordan Kanga ofte bliver hjemme, mens de resterende mandlige karakterer tager på eventyr. Ifølge forfatteren er dette et udtryk for en overbevisning om, at hun som kvinde kun beskæftiger sig med huslige aktiviteter, eftersom hun dermed ikke finder en mandlige beskæftigelse som eventyr interessant.¹⁵⁴ Artiklens konklusion består af en opfattelse af, at Kanga er en revolutionerende karakter i det miljø, som hun befinder sig i, men at hun samtidig ikke besidder nogen feminin selvbevidsthed. Desuden konkluderes det, at hun, som en moderlig karakter, er bundet for stærkt op omkring sin relation til sit barn Roo, og at hun derfor ikke besidder nogen individualitet.¹⁵⁵

Med hensyn til artiklens sprogbrug, ordvalg og grammatik, anvender den i høj grad stærkt ladede adjektiver. Det ses eksempelvis i formuleringerne: "[...] Kanga, the only female character in the forest, is *excluded* and *marginalized*. This paper examines how Kanga, struggling against the *pervasive patriarchal* power [...]",¹⁵⁶ "But unfortunately Kanga is not treated as important as those overstated epic heroes."¹⁵⁷ og "Kanga's confrontation with a gang of self-righteous men [...] the difficulties she might encounter in such a male dominated community."¹⁵⁸ Brugen af en sådan form for ladet sprog kan enten udtrykke en passion eller aggressivitet hos forfatteren, men det er imidlertid også muligt at hvis artiklen har været tiltænkt som satire, er de stærkt ladede adjektiver et forsøg på at skabe ironi. Men eftersom det ikke vides med sikkerhed om artiklen stræber mod at være alvorlig eller satirisk, kan det ikke vurderes, om denne skrivestil er et udtryk for forfatterens oprigtige stærke

¹⁵⁴ Long, "The Survival of a Woman," 57.

¹⁵⁵ Ibid, 60-61.

¹⁵⁶ Ibid, 57.

¹⁵⁷ Ibid.

¹⁵⁸ Ibid, 59.

holdning eller, om det er et forsøg på humor. De stærkt ladede adjektiver giver imidlertid udtryk for tekstens høje modalitet, eftersom formuleringerne er klare og præcise. Men hvis det er tilfældet at teksten er ment ironisk, vil modaliteten blive brudt da alle udsagn i så fald vil være ment ironisk. Af samme grund er det heller ikke muligt at vurdere med sikkerhed om teksten anvender hedges. Hvis teksten er ment ironisk, så er hedges indirekte tilstede i form af, at forfatteren ikke oprigtigt mener det, som der gives udtryk for, men hvis teksten derimod er ment oprigtigt, er der ingen hedges tilstede, fordi forfatterens pointer ikke trækkes tilbage eller bliver tonet ned.

Et element i artiklen som imidlertid peger stærkt mod at artiklen er skrevet oprigtig og ikke satirisk, er hvordan dens inddragelse af *Winnie-the-Pooh* bøgerne foregår meget tekstnært og med mange referencer. Den tekstnære stil ses både i de direkte henvisninger i brødtteksten, eksempelvis "Kanga's first appearance is much delayed till the seventh chapter of *Winnie-the-Pooh*."¹⁵⁹ samt "[...] in *The House at Pooh Corner*, when she [...]",¹⁶⁰ og kan også ses i passagerne fra *Winnie-the-Pooh* bøgerne som inddrages i artiklen. Der er tale om fire passager i alt, som strækker sig fra at være fire til 30 linjer, med direkte citation fra bøgerne. Foruden de tekstnære referencer inddrages der yderligere citater og henvisninger til andre forskere, som beskæftiger sig med samme emne som forfatteren selv. I disse tilfælde refereres der på følgende måde: "As Gayle Greene and Coppélia Kahn point out, "a male perspective, assumed to be universal, has dominated [...]"¹⁶¹ I alt inddrages fem andre forskere og referencerne til deres arbejde er listet til sidst i artiklen. Alt dette tyder på en oprigtighed fra forfatterens side og på at artiklen ikke er ment som et forsøg på humor, eftersom at referencerne udtrykker et omfattende arbejde forud for denne artikel. Desuden kan det påpeges at hvis artiklen var tiltænkt som en underholdende satire, ville det ikke hjælpe læserens interesse i teksten og læsehastigheden at lave så mange henvisninger og opbrud på denne måde. Det ville derimod gøre artiklen mere læservenlig og dermed indbydende for et bredere publikum, særligt endda et ikke-akademisk publikum, hvis teksten ikke indeholdt sådanne opbrud og henvisninger.

Brugen af en meget tekstnær skrivestil og henvisninger er med til at fremstille forfatterens etos som meget stærk. Ligesom ved *Pathology in the Hundred Acre Wood* er denne artikel også opstillet som typisk akademisk, blot i endnu højere grad. Her anvendes mere omfattende kildereferencer, et abstract og en nøgleordsoversigt, hvilket alt sammen er med til at fremstille artiklen og dens forfatter som troværdig og oprigtig. Hvis man ikke betragtede artiklen som et muligt forsøg på satire, ville

¹⁵⁹ Ibid, 57.

¹⁶⁰ Ibid, 58.

¹⁶¹ Ibid.

dens etos være stærk, om end muligvis i høj grad subjektiv på grund af forfatterens ladede sprogbrug og tone.

Imidlertid er der dog også et element i artiklens brug af referencer, som i høj grad peger mod at den er ment ironisk, nemlig det at der refereres til Crews' *Postmodern Pooh*. Denne henvisning er tilstede til sidst i artiklen,¹⁶² hvor forfatteren citerer den virkelige forsker Jeanne Lorraine Schroeder som blev citeret i *Postmodern Pooh*.¹⁶³ Her bør det understreges at Schroeder netop er en virkelig person og ikke en af Crews fiktive forfattere. Inddragelsen af Schroeders citat er dermed ikke en indikator for at *The Survival of a Woman* er ment satirisk, men det er i stedet det faktum at Long netop henviser til citatet i *Postmodern Pooh* og ikke i det oprindelige værk som Schroeder udgav ordene i og som Crews henviser til. Hendes valg om netop at citere Schroeder gennem *Postmodern Pooh* kan tolkes som et ønske fra hendes side, om netop at lave en reference til Crews arbejde. Og yderligere kan handlingen tolkes, som en måde hvorpå artiklen kan associere sig selv med en satirisk diskurs, for netop at vise at artiklen er satirisk. I denne artikel eksisterer der derfor en manifest intertekstuel reference, til *Postmodern Pooh*.

Det bør dog påpeges at det er muligt at Long ikke har været klar over at *Postmodern Pooh* er satirisk, men det forekommer at være højst usandsynligt. Eftersom *Postmodern Pooh* åbenlyst definerer sig selv som en satire, er blevet omtalt i sine anmeldelser som en satire og er så ekstrem i sit sprogbrug og i sine litterære fortolkninger at man som læser ikke bør kunne undgå at bemærke at bogens analyser ikke er oprigtige, virker det højst usandsynligt at Long ikke skulle have været klar over at bogen er satirisk. Dernæst indikerer det faktum, at hun i sin henvisning noterer Crews navn og ikke den fiktive forfatter til kapitlet som citatet indgår i. Hvis Long havde antaget at Crews bog ikke var satirisk, ville hun i så fald have henvist til kapitlet og kapitlets fiktive forfatter og dermed ikke direkte til Crews. Således er den direkte henvisning til Crews, trods citatets placering i et kapitel af en fiktiv forfatter, en indikator for at Long har været klar over at *Postmodern Pooh* er satirisk og at en henvisning dertil således ville pege mod at hendes egen tekst også er satirisk. Således peger artiklens manifest intertekstuelle henvisning til *Postmodern Pooh*, mod at den selv er en satirisk artikel, der på samme måde som Crews arbejde er et udtryk for en overdreven litteraturkritisk fortolkning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne.

På baggrund af den ovenstående analyse kan det vurderes at artiklen *The Survival of a Woman*, med stor sandsynlighed er udtryk for en satirisk feministisk litteraturkritisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, men at det ikke med sikkerhed kan afgøres, om det er tilfældet, eftersom den ikke er

¹⁶² Ibid, 61.

¹⁶³ Crews, *Postmodern Pooh*, s. 48.

publiceret som satirisk eller omtalt som satirisk i nogen yderligere kontekst. Der er dog en lang række tendenser i artiklen, som gør at dens overvejende udtryk tyder på at være ironisk. Disse er blandt andet dens sprogbrug, ordvalg, grammatik, dens modalitet og brug af hedges, som afspejler skrivestilen som er tilstede i specialets yderligere kilder, som netop er satiriske. Dernæst er den manifest intertekstuelle reference til *Postmodern Pooh* en betydelig indikation for, at Long har skrevet artiklen fra et satirisk perspektiv og at hun desuden har ønsket selv at udpege denne intention ved netop at referere direkte til Crews arbejde. Derfor vil *The Survival of a Woman* i resten af specialet blive betragtet som en artikel der er skrevet med et satirisk udgangspunkt, men der vil dog samtidig også løbende blive taget højde for, hvorvidt specialets videre konklusioner vil blive påvirket, hvis artiklen alligevel skulle vise sig at være skrevet oprigtigt, og ikke satirisk.

Artiklen placerer sig utvivlsomt indenfor feministiske litteraturkritik, eftersom den tager udgangspunkt i den kønslige fremstilling i *Winnie-the-Pooh* bøgerne og analyserer forholdet mellem kønnene heri. Den kan yderligere betragtes som et udtryk for postfeminisme, eftersom den søger at påpege, hvordan den kvindelige karakter Kanga bliver påtvunget traditionelt set kvindelige aktiviteter og at *Winnie-the-Pooh* bøgerne således udtrykker det performative kønsbegreb, i den forstand at de opstiller faste indikationer mellem det mandlige og det kvindelige køn. I den forbindelse kan der argumenteres for, at artiklen også er et udtryk for queer-teori, eftersom den netop beskæftiger sig med de kulturelle konstruktioner af heteroseksualitet, som bøgerne opstiller.

Delkonklusion af analysen

Specialets kilder udtrykker således alle en anvendelse af akademisk sprog, men samtidig tendenser til både brug af ladet sprogbrug og absurde fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Yderligere anvender kilderne sammenkoblingen af det akademiske sprog og de absurde fortolkninger, til at udtrykke humor, for derigennem at fungere som et satirisk udtryk for akademisk litteratur. I *Pathology in the Hundred Acre Wood*, er det dog ikke i et litteraturkritisk perspektiv, som det er tilfældet ved de andre tekster, men i stedet i et psykiatrisk perspektiv.

Diskussion

I det følgende afsnit vil specialets diskussion blive udarbejdet. Som det blev forklaret i specialets metodeafsnit, vil diskussionen tage udgangspunkt i andet og tredje niveau af Faircloughs tredimensionelle analysemodel, som er undersøgelsen af henholdsvis den diskursive og sociale praksis. Således vil første del af diskussionen beskæftige sig med den diskursive praksis, og vil derfor koncentrere sig om kildernes interdiskursive relationer. Anden del af diskussionen beskæftiger sig med den sociale praksis og vil således først fokusere på relationerne mellem den diskursive praksis og den diskursor-den den indgår i. I denne forbindelse vil Kidds Poohology diskurs, som blev præsenteret i forskningsafsnittet, blive inddraget for at sammenligne den med resultaterne fra analysen og undersøgelsen af den diskursive praksis. Det er yderligere også i denne del af diskussionen at Laclau og Mouffes diskursteori vil blive inddraget. Dernæst vil fokuset ligge på de delvist ikke-diskursive sociale og kulturelle relationer og strukturer der skaber rammen for den diskursive praksis. I denne forbindelse vil informationen fra kapitlet *Oversigt over kritiske skoler* fra forskningsafsnittet, blive inddraget for at undersøge hvordan de litteraturkritiske retninger, som kilderne giver udtryk for, afspejler den historiske udvikling indenfor litteraturkritikken. Således vil de delvist ikke-diskursive sociale og kulturelle relationer og strukturerer blive undersøgt.

Undersøgelse af den diskursive praksis

I det andet trin af Faircloughs tredimensionelle analysemodel, undersøges det hvordan teksterne er produceret og hvordan de bliver konsumeret. Som det blev beskrevet i specialets teoriafsnit, kan denne undersøgelse foregå på forskellige måder, men den udvalgte måde, til at undersøge specialets kilder på, er gennem den af Fairclough oftest anvendte metode: at identificere hvilke diskurser kilderne trækker på og at undersøge hvordan teksterne interdiskursivt trækker på hinanden.

The Pooh Perplex fra 1964 er den første tekst i kildesamlingen og repræsenterer starten på den overordnede diskurs, som størstedelen af de resterende kilder indgår i. Bogen er, så vidt det har været muligt at bekræfte ud fra en omfattende litteratursøgning, den første af sin slags som anvender *Winnie-the-Pooh* bøgerne til at udstille og håne litteraturkritikere. Bogen fastlægger en diskurs for ironiske, akademiske læsninger af *Winnie-the-Pooh*, som Crews senere selv følger i *Postmodern Pooh*, og som *The Survival of a Woman* også placerer sig indenfor. *Pathology in the Hundred Acre Wood* udtrykker imidlertid en anden diskurs, og denne vil blive diskuteret i undersøgelsen af den sociale praksis.

Den diskurs som *The Pooh Perplex* etablerer kan kaldes for Litteraturkritisk Poohology. Litteraturkritisk Poohology omfatter overordnet satiriske litteraturkritiske læsninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Nærmere bestemt kan diskursens tendenser findes i dens skrivestil, som afspejler akademisk litteratur og som anvender et overdrevent sprogbrug, for at understrege bogens ironisk natur. Yderligere indeholder diskursen en tendens, til at opstille absurde fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, for igen at understrege den satiriske karakter som diskursen besidder. Slutteligt indeholder denne diskurs et udtryk for en overbevisning om, at det ikke er relevant at lave litteraturkritiske fortolkninger af børnebøger.

Postmodern Pooh er den kilde, som mest direkte følger Litteraturkritisk Poohology efter *The Pooh Perplex*. *Postmodern Pooh* følger ikke blot Litteraturkritisk Poohology, men implementer yderligere dens tendenser. Ligeledes som i *The Pooh Perplex* udtrykker *Postmodern Pooh* en hån af akademisk litteratur og litteraturkritikere, men i højere grad end det var tilfældet i *The Pooh Perplex*. Sprogbruken i *Postmodern Pooh* er mere åbenlyst overdreven, end det er tilfældet i *The Pooh Perplex*, og bogen laver yderligere en direkte udpegning af, at sprogbruget netop er overdrevent. Dernæst indeholder den absurde fortolkninger af *Winnie-the-Pooh*, men i mere ekstrem grad end det var tilfældet i *The Pooh Perplex*, da de nærmest grænser op af en grotesk karakter. Imidlertid udtrykker den samme overbevisning som *The Pooh Perplex*, ved at udtrykke, at litteraturkritiske læsninger af børnebøger er irrelevante og ulogiske, fordi det fremstilles som absurd at tolke, at der skulle eksistere underliggende betydninger bag karaktererne eller handlingen.

At både *The Pooh Perplex* og *Postmodern Pooh* udtrykke samme tendenser og udtryk er ikke overraskende, eftersom de netop er skrevet af samme forfatter og dermed udtrykker den samme forfatters syn på litteraturkritik. Der kan imidlertid spores en intensivering mellem de to bøger, som udtrykker en udvikling i både Crews holdninger og skrivestil. *Postmodern Pooh* udtrykker, at Crews, om end mere end tidligere, mener, at litteraturkritiske læsninger af børnebøger er absurde. Dermed følger *Postmodern Pooh*, ikke overraskende, den diskurs som *The Pooh Perplex* etablerede. *Postmodern Pooh* forsøger ikke at afvige fra diskursen, men i stedet at følge den og endda yderligere at understrege og intensivere dens tendenser.

Den kilde som ligger kronologisk tættest på *The Pooh Perplex* er *Pathology in the Hundred Acre Wood* fra 2000. Denne kilde er den første som afviger fra Litteraturkritisk Poohology, eftersom den ikke kan klassificeres som en litteraturkritisk artikel, da den ikke anvender litteraturkritiske metoder men i stedet er en neuro- og udviklingspsykologisk vurdering af karaktererne i bøgerne. Mens artiklen følger Litteraturkritisk Poohology's tendens, med at anvende en akademisk skrivestil og samtidig

anvende en ironisk tone, bevæger den sig indenfor et andet fagligt felt end de resterende kilder. På dette punkt afviger *Pathology in the Hundred Acre Wood* i betydelig grad fra Litteraturkritisk Poohology. Forfatterne bag artiklen udtrykker, ligesom de andre kilder, desuden også en hånlig eller satirisk skrivestil, men anderledes fra de resterende kilder, er hånen her rettet mod forfatterne selv og ikke mod en udenfor stående gruppe, som akademikere eller litteraturkritikere. Forfatterne bag artiklen gør grin med dem selv og deres arbejde med neuro- og udviklingspsykologi og det at de, grundet deres arbejde, ser diagnoser overalt, også i litteratur. Den satiriske karakter fra Litteraturkritisk Poohology er derfor tilstede i artiklen, men på en anderledes måde end det er tilfældet i de resterende kilder, hvor hånen netop er rettet udadtil mod andre grupper eller personer.

Pathology in the Hundred Acre Wood passer derfor ikke ind i Litteraturkritisk Poohology, selvom den anvender en skrivestil der afspejler akademiske litteratur og samtidig anvender en satirisk tone, samt ved at den opstiller absurde fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* karaktererne, fordi den ikke anvender et litteraturkritisk perspektiv. Af samme grund, bliver den heller ikke en del af Litteraturkritisk Poohology, selvom den følger diskursens tendens til at give udtryk for at det ikke er relevant eller logisk at undersøge børnebøger for underliggende betydning eller pålægge dem absurde fortolkninger.

I denne forbindelse er det relevant yderligere at påpege, at forfatterne bag artiklen ikke har skrevet den med det formål netop at passe ind i Litteraturkritisk Poohology, som det senere vil blive argumenteret for at *The Survival of a Woman* har gjort. Årsagen bag denne overbevisning kan findes i den opfølgende artikel som forfatterne udgav efter *Pathology in the Hundred Acre Wood*, som svar på læserbrevene de havde modtaget om artiklen. I denne opfølgende artikel skriver de følgende:

”We had not heard of the work of Karl Anschaaung so kindly brought to our attention by Stephen Black. We did not scurry out to get a copy of *The Pooh Perplex*, although we did scurry to the dictionary to discover that skoptophilia is the derivation of sexual pleasure from looking at another's genital organs. As we could not recall any of the creatures in the Hundred Acre Wood having these, we were left feeling confused and more than a little weirded out.”¹⁶⁴

I dette citat findes endnu et eksempel på direkte manifest intertekstualitet i specialets kilder. Heri skriver forfatterne bag artiklen, at de forinden læserbrevet fra Stephen Black ikke kendte til ”Karl

¹⁶⁴ Shea et al. ”Regarding Pooh,” 1125.

Anschaauung”. Ud fra deres formulering kan der argumenteres, at de ikke er klar over at Karl Anschaaung er en fiktive forfatter, som er opfundet af Crews og at de ikke kender til *The Pooh Perplex* satiriske karakter. Det forekommer både som et bevis for, at de ikke har læst *The Pooh Perplex* og at de ikke kender til den diskurs, som den har etableret. Det er en indikation på, at forfatterne bag *Pathology in the Hundred Acre Wood* ikke bevidst har stræbt efter at gøre deres artikel til en del af Litteraturkritisk Poohology, fordi de ikke har været klar over, at den har eksisteret. Dermed afspejler artiklen blot på tilfældig vis mange af tendenserne fra Litteraturkritisk Poohology. Forfatterne har således ikke aktivt forsøgt at følge Litteraturkritisk Poohology, men artiklen rummer blot på tilfældigvis de tekstlige elementer fra diskursen.

Hvorvidt *Pathology in the Hundred Acre Wood*, placerer sig i forhold til Litteraturkritisk Poohology, vil blive diskuteret i undersøgelsen af den sociale praksis.

Den sidste kilde, *The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner* af Long, repræsenterer det nyeste kronologiske udtryk for Litteraturkritisk Poohology. Mens der ved *Pathology in the Hundred Acre Wood*, kunne argumenteres for, at forfatterne ikke forud for deres artikel var bekendt med Crews arbejde i *The Pooh Perplex*, kan det modsatte argumenteres for vedrørende *The Survival of a Woman*. Heri kan der nemlig ses tegn på, at Long aktivt har forsøgt at afspejle Litteraturkritisk Poohology, både i tilstedeværelsen af manifest intertekstualitet relationen mellem artiklen og *Postmodern Pooh*, og i artiklens konkrete teksthøjde hvor interdiskursive relationer til Litteraturkritisk Poohology er tilstede.

Det er, som det også blev påpeget i analysen, særligt den manifest intertekstuelle reference som afgør at teksten er ment satirisk og som viser at teksten er udtryk for den samme type hån af akademiske tekster og litteraturkritikere. Som det blev argumenteret for i analysen, indeholder den en direkte, og til dels unødvendig, reference til Crews bog, som vidner om at Long med stor sandsynlighed har været bekendt med Crews arbejde, forud for sin artikel, og at hun derfor har været klar over at *Postmodern Pooh* er satirisk.

I det konkrete teksthøjde ses afspejlingen af Litteraturkritisk Poohology, og dermed den interdiskursive relation til diskursen, i form af den akademiske skrivestil og de overdrevne fortolkninger som laves af *Winnie-the-Pooh*. Alt dette minder meget om hvordan Crews selv opstiller og udarbejder begge sine bøger, og elementerne i *The Survival of a Woman* kan derfor ses som, hvis ikke en direkte hyldest til Crews, så i hvert fald som et udtryk for Crews stil. Grundet både den manifest intertekstuelle reference og artiklens yderligere interdiskursive relation til Crews bøger, kan *The Survival of a Woman* betragtes som en aktiv del Litteraturkritisk Poohology.

Imidlertid bør det påpeges at selv hvis artiklen ikke er ment som en satirisk læsning af *Winnie-the-Pooh*, indgår den stadig i Litteraturkritisk Poohology, blot passivt. Det gør den, eftersom den på baggrund af sit litterære udgangspunkt, tidslige placering og udtryk ikke kan undgå at indgå i Litteraturkritisk Poohology. Eksempelvis har den i dette speciale ikke kunne være inddraget, uden det er blevet undersøgt, hvorvidt den er satirisk eller ej, fordi den netop placerer sig i relation til Litteraturkritisk Poohology, om end aktivt eller passivt. Artiklen ville ikke have været blevet inddraget i denne kontekst, hvis den eksempelvis havde haft et andet litterært udgangspunkt, eller hvis den havde udtrykt en mindre ekstrem fortolkning af *Winnie-the-Pooh*. Men fordi den netop gør det, uafhængigt af dens intentioner eller ej, indgår den i en relation til de resterende kilder. *The Survival of a Woman* er derfor et udtryk for Litteraturkritisk Poohology, hvad enten den fra forfatterens side var tiltænkt som satirisk eller ej. Det forholder sig blot således, at hvis den var skrevet satirisk ville den indgå aktivt i diskursen, mens hvis den var skrevet oprigtigt ville den indgå passivt.

Delkonklusion af den diskursive praksis

I undersøgelsen af den diskursive praksis for Litteraturkritisk Poohology blev det vurderet at *The Pooh Perplex* er den begyndende kilde som starter Litteraturkritisk Poohology og at *Postmodern Pooh* efterfølgende bekræfter og forstærker tendenser i Litteraturkritisk Poohology. Imidlertid afviger *Pathology in the Hundred Acre Wood* ved ikke at have et litterært perspektiv, og er derfor ikke et udtryk for Litteraturkritisk Poohology, selvom den rumme mange af de samme tekstelementer og udtryk om hvorvidt børnelitteratur bør undersøges for underliggende betydning eller ej. *The Survival of a Woman* bliver anset for at være satirisk i specialet, og bliver derfor betragtet som en aktiv del af Litteraturkritisk Poohology, eftersom den anvender samme skrivestil som de resterende tekster og derigennem på samme måde kan udtrykke satire overfor akademisklitteratur og yderligere litteraturkritisk litteratur. Imidlertid påpeges det, at selv hvis teksten ikke er skrevet satirisk, indgår den stadig i diskursen, blot passivt.

Undersøgelse af den sociale praksis

I det tredje og sidste niveau i Faircloughs tredimensionelle model undersøges den sociale praksis for diskursen, hvilket gøres på to planer. Først skal relationerne mellem den diskursive praksis og den diskursorden, den indgår i, afdækkes. Dette vil blive gjort med inddragelse af Laclau og Mouffes diskursteori.

Derefter skal de delvist ikke-diskursive sociale og kulturelle relationer og strukturer der skaber rammen for den diskursive praksis kortlægges. Dette vil blive gjort med inddragelse af informationen fra kapitlet *Oversigt over kritiske skoler* fra forskningsafsnittet.

Til undersøgelse af relationerne mellem den diskursive praksis og den diskursorden den indgår i er det relevant af sætte Litteraturkritisk Poohology op overfor Kidds Poohology diskurs. I undersøgelsen af den diskursive praksis blev det etableret, hvilken diskurs det er, som blev sat i gang ved *The Pooh Perplex* i 1964 og hvordan de resterende kilder enten indgår i eller ikke indgår i denne diskurs. Hvorvidt Litteraturkritisk Poohology imidlertid er det samme som Kidds Poohology, vil nu blive diskuteret. Det bør i denne forbindelse påpeges, at der er stor forskel mellem de udvalgte tekster, som Kidd beskæftiger sig med og de fire udvalgte kilder som anvendes i dette speciale. Den eneste fælles tekst er *The Pooh Perplex*, eftersom Kidd ikke anvender nogle andre af specialets kilder og blot nævner *Postmodern Pooh* men netop ikke arbejder med den. Dermed afviger Kidds undersøgelser i sit udgangspunkt meget fra undersøgelserne i dette speciale, hvilket der vil blive taget højde for i den følgende diskussion.

Kidd udtrykker i sin bog, at Poohology, som det blev beskrevet i specialets forskningsafsnit, er en form for populær psykologi, børneanalyse, litteraturkritik og teori. Derudover er hans overordnede fokus rettet mod det psykoanalytiske, og hans inddragelse af eksempler på Poohology der ikke beskæftiger sig med dette, indgår blot som sidebemærkninger til eller variationer af den diskurs, som han mener at kunne se. Det psykoanalytiske afsæt er ikke et uundværligt element i Litteraturkritisk Poohology, selvom det kan findes i både *The Pooh Perplex* og *Postmodern Pooh*. I Litteraturkritisk Poohology indgår psykoanalyse blot som en underkategori i emnet litteraturkritik, på den måde at alle teksterne i Litteraturkritisk Poohology på hver deres måde udtrykker en form for hån af litteraturkritikken. Hertil kan psykoanalyse indgå som en underkategori, men det er ikke nødvendigt. Det er i denne forbindelse relevant at udtrykke en undren over Kidds vedvarende fokus på det psykoanalytiske i hans diskurs omkring fremstillingen af litteraturkritik. Af al den litteratur som Kidd gennemgår angående *Winnie-the-Pooh* er der kun et af eksemplerne som både anvender *Winnie-the-Pooh* i en litteraturkritisk vinkel og som anvender psykoanalytiske læsninger af bøgerne, nemlig *The Pooh Perplex*. Den resterende litteratur som Kidd omtaler holder sig i hver kategori og blander ikke de to. Eksempelvis inddrager han D. W. Winnicotts *Playing and Reality*, hvor der ikke eksisterer en litteraturkritisk fortolkning af bøgerne, men hvor Pooh i stedet omvendt bliver inddraget som et eksempel på et psykoanalytisk fænomen. I dette eksempel påpeger Kidd også selv, at der ikke er tale om

Poohology, da *Winnie-the-Pooh* kun henvises til og ikke bliver bearbejdet.¹⁶⁵ I de teksteksempler hvor han imidlertid mener at kunne finde udtryk for Poohology, udover *The Pooh Perplex*, er der hverken et psykoanalytiske aspekt tilstede eller et litteraturkritisk perspektiv. Det ses eksempelvis i blandt andet *Winnie ille Pu*, *The Tao of Pooh* og *Winnie-the-Pooh on Management*.

Det element som Kidd mener er den samlende kraft mellem alle de tekster som han præsenterer, er at de alle udtrykker den samme legende anvendelse og fortolkning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne.¹⁶⁶ Der kan argumenteres for, at Kidd burde have opdelt sin Poohology diskurs i tre eller flere forskellige diskurser, da den han præsenterer, forekommer at være for bred og upræcis. Eksempelvis kunne han have opdelt Poohology i en første kategori, som kunne bruges til at definere de tendenser der findes i tekster om psykoanalyse, som omtaler psykologiske fænomener der er tilstede i *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Dernæst i en anden kategori, som kunne bruges til at definere de tendenser, der er tilstede i tekster, som laver litteraturkritiske fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Slutteligt kunne Poohology inddeles i en tredje kategori eller yderligere flere kategorier. Fælles for den tredje og yderligere flere kategorier, ville være at de kunne bruges til at definere de tekster, som hverken anvender et psykoanalytisk perspektiv, eller litteraturkritiske fortolkninger af *Winnie-the-Pooh*. Et bud på en tredje kategori, kunne være en medicinsk diskurs, som eksempelvis *Pathology in the Hundred Acre Wood* er et udtryk for. Hvorledes dette ville kunne fungere vil blive diskuteret senere i dette afsnit. Poohology ville i denne forbindelse fungere som en overordnet diskursiv kategori for de tre eller flere diskurser man kunne identificere

Der kan argumenteres for at den anden kategori er den, som foreløbigt er blevet defineret i dette speciale, altså Litteraturkritisk Poohology. Fordelen ved denne indsnævring af Poohology, i den diskursive undersøgelse heraf, er at man tydeligere kan se hvilke tekstelementer og tendenser, der er tilstede i de tekster, som laver eksempelvis litteraturkritiske fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, frem for hvordan den generelle stil er i alle de tekster, som beskriver, omhandler eller anvender *Winnie-the-Pooh* bøgerne.

Som det desuden blev udtrykt i den foregående del af dette diskussionsafsnit, er det kun *The Pooh Perplex*, som er fællesnævner mellem Litteraturkritisk Poohology og Crews Poohology, og det er derfor relevant at sammenligne resultaterne fra Crews arbejde med resultaterne fra analysen. Kidd mener, at humor er et nøgleelement i Crews bog og at brugen af den et udtryk for hans ambivalente forhold til psykoanalysen. Specialets analyse af *The Pooh Perplex* viser samme vurdering af, at humor er centralt for bogens udtryk og stil, men det kan imidlertid yderligere vurderes, at Crews bog

¹⁶⁵ Kidd, *Freud in Oz*, s. 52.

¹⁶⁶ Ibid, 36.

ganske vist kan være et udtryk for et ambivalent forhold til psykoanalysen, men resultaterne ogs viser, at psykoanalyse ikke er det eneste litteraturkritiske element i bogen. Det er imidlertid den indirekte h n af litteraturkritikere og akademisk litteratur, som er tilstede, hvortil udstillingen af det psykoanalytiske kan vurderes, til blot at være en indirekte sidebemærkning. Kidd vurdering af bogen udtrykker, på samme måde som analysen i dette speciale, at bogen er et udtryk for anti-intellektualisme og at bogen netop søger at afsløre, som Kidd beskriver det, fejlene i litteraturkritik ved at anvende analysemetoderne på en børnebog. Kidd formoder desuden, at det er denne h n af litteraturkritiske fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, som har medført at der ikke har forekommet nogle kritiske fortolkninger af bøgerne, siden udgivelsen af *The Pooh Perplex*. Det forekommer så vidt muligt at være sandt, eftersom det ved litteratursøgningen til dette speciale ikke var muligt at finde en oprigtig litteraturkritisk analyse af bøgerne, men at der i stedet netop fandtes en række eksempler på satiriske fortolkninger af bøgerne. Dette viser, at selvom Crews med stor sandsynlighed har afholdt andre fra at lave oprigtige litteraturkritiske fortolkninger af bøgerne, s  har han samtidig også inspireret en ny tendens til at betragte bøgerne gennem et satirisk litteraturkritisk perspektiv, eller i hvert fald skabt fundamentet for en sådan litterær kategori indenfor arbejde med *Winnie-the-Pooh* bøgerne. I overordnede træk er resultaterne fra specialets analyse af *The Pooh Perplex*, overvejende sammenlignelige med Kidds argumenter, dog ikke i alle henseender.

En af Kidds pointer er, at Poohology følger udviklingen af psykoanalysen, hvilket er en pointe, som igen kan kritiseres, fordi Kidds definition af Poohology er for bred til at kunne være styret af psykoanalysens udvikling. En sådan anskuelse ville i stedet være mere relevant at drage, omkring det tidligere præsenterede forslag, om den måde hvorpå man kan opdele Poohology mellem flere diskurser. Diskursen for de tekster som netop omhandler psykoanalyse og som i deres sekundære niveau inddrager *Winnie-the-Pooh* bøgerne, ville med stor sandsynlighed logisk følge udviklingen for psykoanalyse. Denne overbevisning skyldes, at eftersom ny forskning og litteratur indenfor feltet er udtryk for denne historiske udvikling, ville omtale af *Winnie-the-Pooh* bøgerne i sådant arbejde naturligvis deraf følge samme udvikling. Den reviderede udgave af Poohology i dette speciale, vil således ikke omhandle en definition af, at denne følger udvikling af psykoanalysen.

I dette afsnit af diskussionen er det blevet etableret, at Litteraturkritisk Poohology specifikt er en diskurs omkring litteraturkritiske l sninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne og at den kun til en vis grad afspejler tendenserne, der er at finde i Poohology. Men at hvis man i stedet anvender Poohology som en overordnet diskurs, for flere delte diskursive retninger, kan man betragte Litteraturkritisk Poohology som en del af Poohology. Man kan således betragte Poohology som den overordnede diskursorden for Litteraturkritisk Poohology.

Hvis man betragter den diskursive forbindelse mellem specialets kilder og Kidds tekster, gennem Laclau og Mouffes diskursteori, vil det mere specifikt kunne udpeges hvorledes kilderne forholder sig interdiskursivt til hinanden. Poohology kan, som det netop blev beskrevet, betragtes og anvendes som en overordnede diskurs, som Litteraturkritisk Poohology kan placeres indenunder. I denne forbindelse kan det identificeres, at den flydende betegner som kobler alle kilderne sammen, deriblandt også med Kidds tekster, er *Winnie-the-Pooh*.

Litteraturkritisk Poohology kan dog, selvom den i sig selv er en underkategori til Poohology, yderligere opdeles. Dette sker eftersom der i denne diskurs kan findes en række nærmere specificerede nodalpunkter som blandt andet psykoanalyse, postkolonial litteraturkritik, feministisk litteraturkritik, queer-teori osv., som det i analysen blev etableret at kilderne besidder. Disse nodalpunkter inddeler Litteraturkritisk Poohology yderligere, eftersom der til hvert nodalpunkt kan knyttes momenter til, som samtidig fungerer som elementer mod de andre nodalpunkter. Eksempelvis er momenterne indenfor nodalpunktet postkolonial litteraturkritik, ordene ”imperialist values”¹⁶⁷ og ”colonial unconscious”,¹⁶⁸ men disse er samtidige elementer i forbindelse med nodalpunktet feministisk litteraturkritik. Omvendt er eksempler på momenter indenfor nodalpunktet feministisk litteraturkritik, ordene ”marginalized woman”¹⁶⁹ og ”patriarchal community”¹⁷⁰ og disse vil fungere som elementer til nodalpunktet postkolonial litteraturkritik. Således bliver eksempelvis feministisk litteraturkritik særskilt i en diskurs for sig, fordi dets momenter bliver placeret i et diskursivt felt, i mødet med nodalpunktet postkolonial litteraturkritik. Nodalpunkterne udtrykker derfor ikke den fuldkomne samme diskurs, men i stedet individuelle diskurser som, grundet den flydende betegner *Winnie-the-Pooh*, kan placeres under Litteraturkritisk Poohology, og yderligere under den overordnede diskurs, som er Poohology.

Tilbage er blot at placere den fjerde kilde, *Pathology in the Hundred Acre Wood*, som ikke indgår i Litteraturkritisk Poohology, eftersom denne ikke er litteraturkritisk. Som det blev påpeget i analysen, besidder *Pathology in the Hundred Acre Wood* ikke noget litteraturkritisk perspektiv, men kan i stedet vurderes til at udtrykke en medicinsk, og nærmere bestemt psykiatrisk, diskurs. Denne medicinske diskurs kan, på samme måde som Litteraturkritisk Poohology, placeres som en underkategori til Poohology. Således kan den altså indgå som en ny kategori og er derfor hverken en del af Litteraturkritisk Poohology, da den ikke er litteraturkritik, eller en del af den første gren indenfor

¹⁶⁷ Crews, *Postmodern Pooh*, s. 89

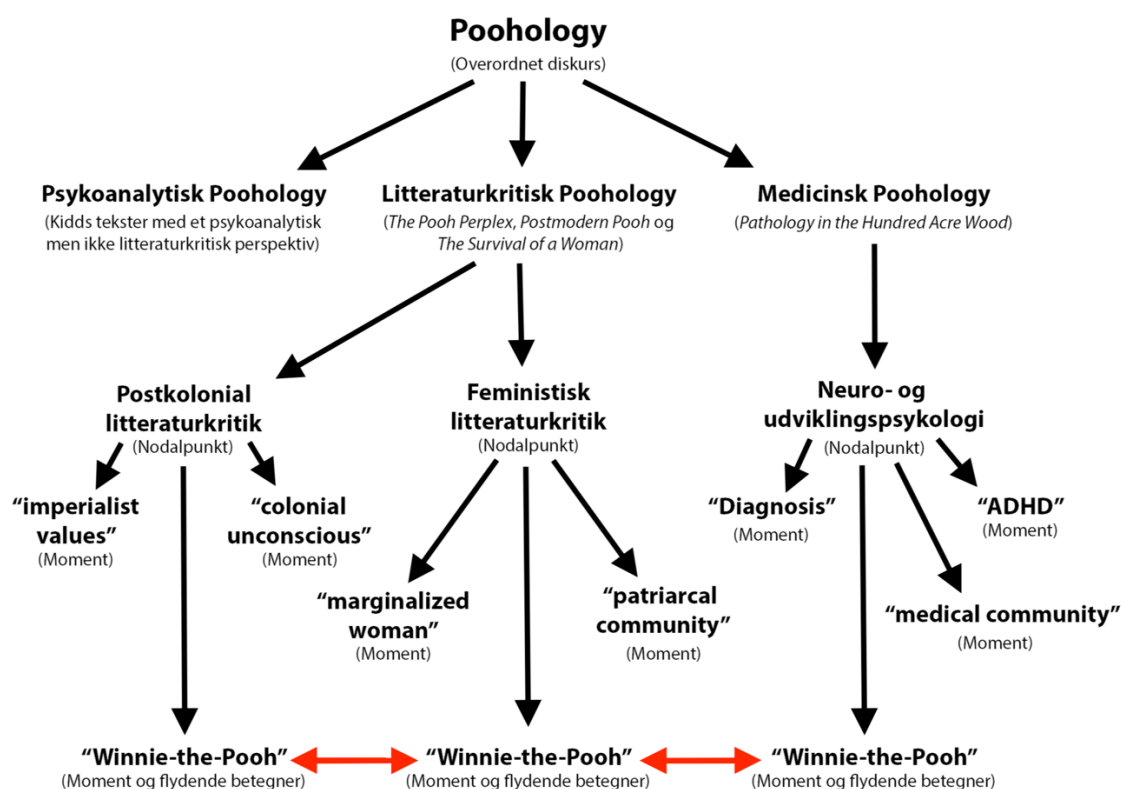
¹⁶⁸ Ibid.

¹⁶⁹ Long, ”The Survival of a Woman,” 57.

¹⁷⁰ Ibid.

Poohology, da den ikke besidder et psykoanalytisk perspektiv. I stedet rummer *Pathology in the Hundred Acre Wood* en mere medicinsk, eller psykiatrisk diskurs, og kan derfor placeres i en kategori for sig. Denne nye underdiskurs kan derfor kaldes Medicinsk Poohology. Nodalpunktet indenfor denne diskurs er desuden neuro- og udviklingspsykologi, mens de tilhørende momenter hertil eksempelvis er ordene ”ADHD”,¹⁷¹ ”diagnosis”¹⁷² og ”medical community”.¹⁷³

Den diskursive indordning af kilderne og både Litteraturkritisk Poohology og Medicinsk Poohology, kan altså kategoriseres indenfor Poohology. Dermed eksisterer Poohology diskursen i mange lad. Men mens de er adskilt af diskursvie opdelinger, er det imidlertid vigtigt igen at påpege at de alle stadig er bundet sammen gennem *Winnie-the-Pooh*, som er den flydende betegner for alle de individuelle diskurser. Som assistance til at danne overblikket over disse diskursive inddelinger er følgende model blevet udarbejdet. Modellen kan desuden findes i en forstørret udgave, som bilag til dette speciale.

I denne model illustreres det hvorledes Poohology kan opdeles i underkategorier, og hvordan disse kategorier kan rumme først Kidds egen tilgang, i form af tekster som anvender *Winnie-the-Pooh*

¹⁷¹ Shea et al. ”Pathology in the Hundred Acre Wood,” 1557.

¹⁷² Ibid. 1558.

¹⁷³ Ibid. 1557.

bøgerne i et psykoanalytiske, men ikke litteraturkritisk perspektiv. Dernæst i form af Litteraturkritisk Poohology som omhandler *Winnie-the-Pooh* bøgernes inddragelse i et litteraturkritisk perspektiv. Slutteligt kan den sidste underkategori findes i Medicinsk Poohology, som omfatter anvendelsen af *Winnie-the-Pooh* bøgerne i et medicinsk eller psykiatrisk perspektiv. I modellen er yderligere enkelte af nodalpunkterne og momenterne indtegnet. Slutteligt er den flydende betegner, *Winnie-the-Pooh*, markeret, for at illustrere hvordan netop *Winnie-the-Pooh* er et moment i hver diskurs, og derfor er den flydende betegner, som binder alle diskurserne sammen under den diskursive overkategori, Poohology.

Slutteligt er det relevant at påpege, som det også blev forklaret i teoriafsnittet, at diskurser aldrig er konstante. Diskurser kan derfor aldrig være fastlåste, men kan altid ændres, når de møder andre diskurser, eftersom diskurser altid vil "bekrige" hinanden, i det der kaldes diskursiv kamp. Dette er netop hvad der er tilfældet i sammenstødet mellem specialets kilder og Kidds udvalgte tekster. Kidds Poohology diskurs, kunne i teorien have eksisteret uproblematisk, som isoleret form til netop kun de tekster som Kidd beskæftiger sig med. Men i mødet med kilderne fra dette speciale, fremstår Kidds Poohology begreb utilstrækkeligt, og må derfor revurderes til at kunne rumme flere definitioner. Det er derfor kun i dette speciale, ved netop denne analyse, af netop specialets fire kilder, i sammenlægningen med Kidds tekster, at disse resultater har kunne blive til. Hvis der eksempelvis i fremtiden udgives en række nye eksempler på litteraturkritiske læsninger af *Winnie-the-Pooh*, som ikke er satiriske, vil disse udfordre resultaterne i dette speciale. Specialets resultater for den diskursive anvendelse af *Winnie-the-Pooh* er derfor kun midlertidigt konstante i denne opgave, og kan blive udfordret og ændret i mødet med anden litteratur.

Som en sidste bemærkning til kortlæsningen af den diskursorden som både Litteraturkritisk Poohology og Medicinsk Poohology er en del af, kan følgende påpeges. Begge diskurser, som underkategorier i Poohology, kan betragtes som værende en del af både en akademiske diskursorden og en satirisk diskursorden. Elementerne fra den akademiske diskursorden kan findes i kildernes skrivestil, sprogbrug og anvendelse af humor. Som det blev beskrevet i analysen, følger alle kilderne den samme akademiske skrivestil, både i deres sprogbrug, brug af kildereferencer og kompositionelle opbygning, som på hver deres måde afspejler akademisk litteratur. Elementerne fra den satiriske diskursorden findes imidlertid i den overdrevne sprogbrug som afslører tekstens sande ikke-akademiske karakter og i de absurde fortolkninger som kilderne laver af *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Desuden findes de satiriske elementer også i de interdiskursive referencer som teksterne besidder, som understreger at de alle udtrykker den samme satiriske intention. Det er dog den satiriske diskursorden, som kilderne primært befinder sig under, eftersom de kun ironisk anvender elementerne fra den akademiske. Som

det blev forklaret i analysen, anvendes de akademiske elementer netop for at etablere det satiriske, og anvendes derfor ikke til at lave oprigtige akademiske tekster.

Den første del af undersøgelsen af den sociale praksis er nu blevet udført, og diskussionen vil nu fortsætte med at diskutere hvilke ikke-diskursive sociale og kulturelle relationer og strukturer, der skaber rammen for den diskursive praksis, for Litteraturkritisk Poohology. Til undersøgelsen af dette vil forskningsafsnittet *Oversigt over kritiske skoler* blive inddraget. I dette afsnit blev en række strategier indenfor litteraturkritikken præsenteret og gennemgået, og det blev yderligere herigennem udtrykt, hvordan disse retninger har placeret sig i en historisk kontekst siden starten af 1900-tallet. Den information vil nu blive inddraget til at diskutere, hvorvidt de litteraturkritiske retninger, som er til stede i specialets kilder, afspejler den historiske udvikling af litteraturkritikken. Derigennem vil de delvist ikke-diskursive sociale og kulturelle relationer og strukturer, der skaber rammen for den diskursive praksis, blive kortlagt, i form af den historiske og litteraturkritiske kontekst som Litteraturkritisk Poohology placerer sig i.

I analysen af *The Pooh Perplex*, blev det påpeget at bogen foruden det primære afsæt i en psykoanalytiske læsestrategi, også indeholder en litteratursociologisk og marxistisk læsestrategi. Elementerne af netop disse tre litteraturkritiske retninger afspejler bogens historiske kontekst. *The Pooh Perplex* blev som bekendt udgivet i 1964, og som det blev forklaret i forskningsafsnittet *Oversigt over kritiske skoler*, var både den psykoanalytiske, den litteratursociologiske og den marxistiske læsestrategi udviklet eller under udvikling i 1960'erne. Dermed fungerer *The Pooh Perplex* som et udtryk for og en afspejling af de litteraturkritiske retninger, der var aktuelle i bogens samtid. Det kan dermed også påpeges at bogen udtrykker en hån af netop denne samtidige litteraturkritiske tendens, og ikke blot den psykoanalytiske læsestrategi, som Kidd argumenterer for at den udtrykker.

Det blev desuden også påpeget i analyseafsnittet af *The Pooh Perplex*, at bogen udtrykker en mild grad af feministisk litteraturkritik, da den påpeger at *Winnie-the-Pooh* bøgerne indeholder et tema om mænd versus kvinder, i form af karakterernes modtagelse af Kanga. Hvorvidt man kan kalde dette element i bogen for et udtryk for en feministisk litteraturkritik, er diskutabelt. Inddragelsen af elementet peger mod, at Crews er opmærksom på, at der eksisterer en vis kønsproblematik i bogen, men da det først og fremmest ikke udvikler sig til nogen konkret analyse og da det for det andet ikke omtaler det som andet end et tema i bogen, kan det ikke vurderes til at være et udtryk for feministisk litteraturkritik. Dermed stemmer bogen fortsat overens med dens historiske kontekst, eftersom den feministiske litteraturkritik først kommer til i 1970'erne, og dermed ikke er etableret som en litteraturkritisk strategi bogens udgivelsesår. Man kan imidlertid påpege, at Crews muligvis har anet et

element i *Winnie-the-Pooh* bøgerne, som senere ville kunne betragtes, som værdigt for litteraturkritik, hvilket det jo senere er blev til, som det kan ses i både *Postmodern Pooh* og *The Survival of a Woman*.

I *Postmodern Pooh* ses særligt feministisk litteraturkritik som en dominerende tendens i bogen, primært i kapitlet *Just Lack a Woman*. I denne bog går Crews, anderledes fra *The Pooh Perplex*, helt ind på netop dette felt, muligvis med inspiration fra det tema han tidligere bemærkede, men som han ikke bearbejdede. Dermed kan det ses, hvordan han som forfatter laver nogle meget forskellige betragtninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne siden 1964 til 2001. Det er det samme kildemateriale han beskæftiger sig med, men i 2001, sætter han det i et nyt lys og bemærker, ironisk, en række tendenser i bogen, som han ikke lagde vægt på i 1964. Man kan altså se inddragelsen af feministisk litteraturkritik, som en indikator for den historiske udvikling der foregik indenfor litteraturkritikken mellem *The Pooh Perplex* og *Postmodern Pooh*, og hvordan Crews i sit forfatterskab afspejler denne udvikling.

De andre litteraturkritiske elementer som er tilstede i *Postmodern Pooh* er, som de også blev nævnt i analyseafsnittet heraf, feministisk litteraturkritik, queer-teori, dekonstruktion, nyhistorisme, psykoanalyse, marxisme og postkolonial teori. På samme måde som det var tilfældet ved *The Pooh Perplex*, kan man argumentere for at disse litteraturkritiske elementer i *Postmodern Pooh*, afspejler bogens historiske kontekst. Eftersom den er udgivet i 2001, kommer den efter tilblivelsen af nyhistorisme i 1980'erne, feministisk litteraturkritik i 1970-1990'erne, queer-teori i 1990'erne og postkolonial teori i 1980'erne, og kan derfor, ligesom *The Pooh Perplex*, anses som et udtryk for den historiske udvikling, som litteraturkritikken har gennemgået. Dernæst kan både *The Pooh Perplex* og *Postmodern Pooh* ses som et udtryk for, hvordan Crews satire er samtidsbaseret. Han stræber ikke efter at håne fortidige litteraturkritiske metoder i sine bøger, men i stedet om at udstille de samtidige og "populære" tendenser. Dette er dog med undtagelse af den psykoanalytiske fortolkning, som er tilstede i *Postmodern Pooh*, eftersom dette i 2001 ikke er en ny og moderne litteraturkritisk strategi, men i stedet en ældre. Med dette element varierer Crews altså en smule fra udelukkende at beskæftige sig med de "moderne" tendenser indenfor litteraturkritikken, men det kan samtidig også anses som en indikator for, at psykoanalysen selv efter årtusindskiftet stadig er en populær litteraturkritiske strategi, og dette muligvis er årsagen til at han inddrogede den igen i *Postmodern Pooh*.

I analysen af *Pathology in the Hundred Acre Wood* blev det vurderet af artiklen ikke udtrykker nogen litteraturkritisk læsning af *Winnie-the-Pooh* bøgerne, da den ikke beskæftiger sig med en litteraturkritisk tilgang til materialet. Dermed kan denne kilde ikke give et udtryk for den historiske udvikling for litteraturkritikken.

The Survival of a Woman er, sammenlignet med specialets resterende kilder, den som tydeligst udtrykker en specifik litteraturkritisk strategi. Mens Crews bøger rammer bredt blandt litteraturkritiske tilgange, og *Pathology in the Hundred Acre Wood* ikke anvender nogen litteraturkritisk strategi, kan *The Survival of a Woman* i sammenligning med de andre kilder ses som et rendyrket udtryk for en satirisk feministisk litteraturkritik, og nærmere bestemt postfeminisme. Yderligere indeholder den, som bekendt, også et udtryk for queer-teori, eftersom den netop beskæftiger sig med, hvordan *Winnie-the-Pooh* bøgerne udtrykker rammerne for det performative kønsbegreb. Artiklen er således et udtryk for sin historiske kontekst, eftersom den er udgivet efter 1990'erne hvor postfeminismen og queer-teori blev etableret.

Delkonklusion af den sociale praksis

I undersøgelsen af den sociale praksis blev det etableret at Litteraturkritisk Poohology både afviger og stemmer overens med Poohology diskursen. Afvigelsen findes i forskellen i hver diskurs kilde-materiale og i Poohology's primære fokus på *Winnie-the-Pooh* i et psykoanalytisk og ikke-litteraturkritisk perspektiv, mens dette ikke er tilfældet i Litteraturkritisk Poohology. Overensstemmelserne kan imidlertid findes i begge diskursers opfattelse af *The Pooh Perplex* brug af humor og udtryk for hån af akademisk litteratur, samt af at bogen udtrykker at det ikke er relevant at undersøge børnebøger for underliggende betydning. Det kunne yderligere uddrages at Poohology, hvis det blev opdelt i fokus, ville kunne fungere som en overkategori for både Kidds eget fokus, Litteraturkritisk Poohology og Medicinsk Poohology. Dog blev det yderligere etableret at resultaterne fra denne diskursive undersøgelse kun er låst på denne måde i netop dette speciale, med netop de udvalgte kilder som anvendes her og at resultaterne dermed ikke er konstante, da diskurser altid er i forandring. Det blev desuden også påpeget at både Litteraturkritisk Poohology og Medicinsk Poohology kan ses som værende i relation til diskursordenerne for henholdsvis akademisk litteratur og satirisk litteratur.

Slutteligt blev det yderligere afgjort at den historiske udvikling for litteraturkritikken, som blev redegjort for i forskningsafsnittet, bliver afspejlet i specialets kilder, med undtagelse af *Pathology in the Hundred Acre Wood*. Den historiske udvikling kan således findes i både *The Pooh Perplex*, *Post-modern Pooh* og *The Survival of a Woman*, gennem deres tendens til at afspejle de litteraturkritiske strategier som var fremherskende eller som blot eksisterede i deres samtid. De tre kilder udtrykker således kun de litteraturkritiske strategier, som var etableret i deres samtid. Satiren i disse tre kilder er således rettet mod litteraturkritiske tendenser i deres samtid og søger ikke at udstille hverken fortidige eller mulige fremtidige litteraturkritiske retninger.

Konklusion

På baggrund af resultaterne fra specialets analyse og diskussion, hvori resultaterne fra specialets forskningsoversigt er blevet inddraget gennem anvendelse af Norman Faircloughs tredimensionelle analysemodel, samt gennem den yderligere inddragelse af Ernesto Laclau og Chantal Mouffes diskurstheori, kan følgende konkluderes.

A. A. Milnes bøger om *Winnie-the-Pooh* har siden udgivelsen af den første bog i 1926, været anvendt i mange forskellige sammenhænge. Særligt i et litteraturkritisk perspektiv kan det konkluderes at bøgerne er blevet indblandet i en diskurs omkring satiriske fremstillinger af litteraturkritiske strategier, og at de heri bliver anvendt som et middel til at understrege en overbevisning om at børnelitteratur ikke egner sig til at blive undersøgt i et litteraturkritisk perspektiv. Yderligere kan det konkluderes, at denne diskurs strækker sig udover blot et litteraturkritisk perspektiv, som det kan ses i kilden *Pathology in the Hundred Acre Wood*, hvor den samme ironiske fremstilling af *Winnie-the-Pooh* bøgerne er tilstede og hvor det ligeledes bliver udtrykt at børnelitteratur, er ulogisk at undersøge for underliggende betydning. Beviserne, for hvorledes *Winnie-the-Pooh* er blevet anvendt og omtalt i en sådan satirisk diskurs, er fundet gennem en anvendelse af kritisk diskursanalyse af specialets kilder.

Gennem denne kritiske diskursanalyse blev det påvist at kilderne i deres tekstlige niveau overordnet anvender samme akademisk imiterende skrivestil og sprogbrug, blot i varierende grad, og at dette indgår som et værktøj for teksterne til at udtrykke deres ironiske karakter. Yderligere kunne det i denne del af diskursanalysen konkluderes, at absurde og ekstreme fortolkninger af *Winnie-the-Pooh* bøgerne er blevet anvendt, for yderligere at implementere overbevisningen om, at det er meningsløst at undersøge en sådan børnebog for dybere og underliggende betydning, hvad end i et litteraturkritisk eller medicinsk perspektiv.

I undersøgelsen af den diskursive praksis blev det etableret, hvorledes den kronologisk første kilde, *The Pooh Perplex*, er den kilde som etablerer Litteraturkritisk Poohology, som er den diskurs de resterende kilder placerer sig i, med undtagelse af *Pathology in the Hundred Acre Wood*, da denne ikke indeholder noget litteraturkritisk perspektiv. Elementerne i Litteraturkritisk Poohology bliver senere understreget af *Postmodern Pooh*, som anvender samme skrivestil, opbygning og udtryk, men som blot er mere ekstrem, end det var tilfældet i *The Pooh Perplex*. *The Survival of a Woman* anses også for at være et udtryk for Litteraturkritisk Poohology, idet den betragtes som et udtryk for satire. Dermed bliver dens skrivestil og ekstreme fortolkninger opfattet som udtryk for Litteraturkritisk Poohology, der, ligesom de andre kilder i diskursen, udtrykker at børnelitteratur ikke er relevant at undersøge for underliggende betydning. Som en note til artiklen bør det dog påpeges, at hvis den

imidlertid skulle vise sig ikke at være satirisk, vil den stadig indgå i Litteraturkritisk Poohology, blot passivt.

I undersøgelsen af den sociale praksis blev det etableret, at Litteraturkritisk Poohology både afviger og stemmer overens med Poohology diskursen. Afvigelsen findes i forskellen i hver diskurs' kildemateriale og i Poohology's primære fokus på *Winnie-the-Pooh* bøgernes forbindelse til psykoanalyse, vel og mærke i et ikke-litteraturkritisk perspektiv, mens dette fokus ikke tilstede i Litteraturkritisk Poohology. Overensstemmelserne kan imidlertid findes, i begge diskursers opfattelse af *The Pooh Perpleks* brug af humor og udtryk for hån af akademisk litteratur, samt i at bogen udtrykker at det ikke er relevant at undersøge børnebøger for underliggende betydning. Det kan yderligere konkluderes at Poohology diskursen, hvis den blev opdelt i tre eller flere kategorier, ville kunne fungere som en overkategori, for de tre underkategorier, som det har været muligt at identificere i specialet. Den første af disse kategorier skulle i så fald rumme Kenneth B. Kidds egne tekster, som besidder et psykoanalytisk, men ikke litteraturkritisk perspektiv på *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Den næste skulle rumme Litteraturkritisk Poohology, som besidder et litteraturkritiske perspektiv på *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Og den tredje, skulle rumme Medicinsk Poohology, som besidder et psykiatrisk perspektiv på *Winnie-the-Pooh* bøgerne. Dog er disse diskurser, både som diskurser for sig selv og som underkategorier til Poohology, identificeret med det forbehold, at resultatet at netop denne diskursive undersøgelse, ikke er konstant, da diskurser aldrig kan låses fast.

Det blev desuden også påpeget at Litteraturkritisk Poohology og Medicinsk Poohology kan ses som værende i relation til både diskursordenerne akademisk litteratur og satirisk litteratur.

Endelig blev det desuden påpeget, at specialets kilder, med undtagelse af *Pathology in the Hundred Acre Wood*, fungerer som udtryk for deres samtidige historiske placering, i forhold til den historiske udvikling af litteraturkritikken. Alle disse kilder udtrykker kun de litteraturkritiske strategier, som er etableret i deres samtid. Disse kilders satire er således rettet mod litteraturkritikken i deres samtid og ikke som hån af fortidig eller mulige fremtidige litteraturkritiske retninger.

Litteraturliste

Bøger

- Crews, Frederick C. *The Pooh Perplex*. Great Britain: A. Wheaton & Co., 1964.
- Crews, Frederick C. *Postmodern Pooh*. USA: North Point Press, 2001.
- Jørgensen, Marianne W., og Louise Phillips. *Discourse Analysis as Theory and Method*. SAGE Publications, 2002.
- Kidd, Kenneth B. *Freud in Oz: At the intersections of Psychoanalysis and Children's Literature*. University of Minnesota Press, 2011.
- Milne, A. A., *Winnie-the-Pooh*. New York: Lightning Source UK Ltd, 2018.

Kapitel i antologi

- Lønneker, Ane M. K., Dan Ringgaard, Lilian M. Rösing, Sara Tandrup og Mads R. Thomsen. "Oversigt over kritiske skoler". I *Litteratur: Introduktion til teori og analyse*, redigeret af Lasse H. Kjældgaard, Lis Møller, Dan Ringgaard, Lilian M. Rösing, Peter Simonsen og Mads R. Thomsen, 431-446. Aarhus: Aarhus Universitetsforlag, 2016.

Artikler i online tidsskrift

- Long, Ya. "The Survival of a Woman: A Feminist Approach to Winnie-the-Pooh and The House at Pooh Corner." *English Language and Literature Studies (ELLS)* Vol. 5 No. 1 (2015): 57-61. Downloaded 12. april 2020. doi: 10:5539/ells.v5n1p57.
- Shea, Sarah E., Kevin Gordon, Ann Hawkins, Janet Kawchuk og Donna Smith. "Pathology in the Hundred Acre Wood: a neurodevelopmental perspective on A. A. Milne." *Canadian Medical Association Journal (CMAJ)* 163 (2000): 1557-1559. Downloaded 23. juli 2020. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC80580/pdf/20001212s00009p1557.pdf>
- Shea, Sarah E., Kevin Gordon, Ann Hawkins, Janet Kawchuk og Donna Smith. "Regarding Pooh." *Canadian Medical Association Journal (CMAJ)* 164 (2001): 1125-1126. Downloaded 23. juli 2020. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC80960/pdf/20010417s00011p1125.pdf>

Hjemmesider

- Altmetric Blog. "Interactions: The Most Popular Paper on the Internet." Konsulteret 23. juli 2020.
<https://www.altmetric.com/blog/interactions-most-popular-paper-ever/>
- CMAJ. "About CMAJ." Konsulteret 23. juli 2020.
<https://www.cmaj.ca/content/about-cmaj>.
- ELLS. "About Journal." Konsulteret 20. juli 2020.
<http://www.ccsenet.org/journal/index.php/ells/about>.
- Enago Academy. "Single-Blind Vs. Double-Blind Peer Review." Konsulteret 20 juli. 2020.
<https://www.enago.com/academy/double-blind-peer-review-for-better-or-for-worse/>.
- Informationsordbogen. "Receptionshistorie." Konsulteret 10. september 2020.
<http://www.informationsordbogen.dk/concept.php?cid=2626>.
- Smithsonian Magazine. "How Winnie-the-Pooh Became a Household Name." Konsulteret 8. september 2020.
<https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/winnie-pooh-became-household-bear-180967090/>
- The Guardian. "China bans Winnie the Pooh film after comparisons to President Xi." Konsulteret 20. juli 2020.
<https://www.theguardian.com/world/2018/aug/07/china-bans-winnie-the-pooh-film-to-stop-comparisons-to-president-xi>.
- UF. "Kenneth Kidd." Konsulteret 15. juli 2020.
<https://english.ufl.edu/kenneth-kidd/>.